అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక — ఏప్రిల్ 2024



దివ్యమాత సంకేతం

విషయ సూచిక

సంకేతమంటే ఏమిటి?

నేనర్థం చేసుకొన్న దాన్నిబట్టి సంకేతం అంటే మరో స్తరంలో వున్నదాని సత్యాన్ని ఇంకో స్తరంలో తెలియజేసే రూపం.

ఉదా : ఒక జెండా, ఒక జాతి సంకేతం... కాని సాధారణంగా రూపాలన్నీ సంకేతాలే. మన నిజ అస్తిత్వానికి ఈ మన దేహం ఒక సంకేతం. ప్రతిదీ ఒక ఉన్నత సత్యపు ఒక సంకేతమే. ఏదేమైనప్పటికీ విభిన్న సంకేతాలున్నాయి.

1. తమ చుట్టుప్రక్క వస్తువులనుండి వేదఋషులు రూపొందించిన ఆచారసిద్ధమైన సంకేతాల్లాంటివున్నాయి. గోవు వెలుగుకు సంకేతం. ఎందుకనంటే 'గో' అనే పదానికి రెండర్థాలు -కిరణం, గోవు అని వున్నాయి. గోవు వారికి అత్యంత విలువైన సంపద, అది వారి జీవనాధారం, దొంగిలించబడడం,దాచివేయబడడం అనే ప్రమాదం దానికెప్పుడూ ఉండేది. ఒకసారి సృజించబడితే అటువంటి సంకేతం, సజీవమౌతుంది...

2. కృత్రిమంగా ఎంపికచేయబడిన లేక తెలిసి బుద్ధిపూర్వకంగా, మానసికంగా స్పష్టీకరించబడినటువంటి వాటిని గాక, మన రోజువారీ జీవితం నుండి సహజంగా రూపొంది, మన మామూలు జీవన మార్గాన్ని నియమించే వాటిని, జీవన సంకేతాలుగా చెప్తాం. అంతస్తు తరువాత అంతస్తుగా, శిఖరం తరువాత శిఖరంగా, యోగ మార్గానికి సంకేతంగా సనాతనులకు పర్వతం ఒక సంకేతం...

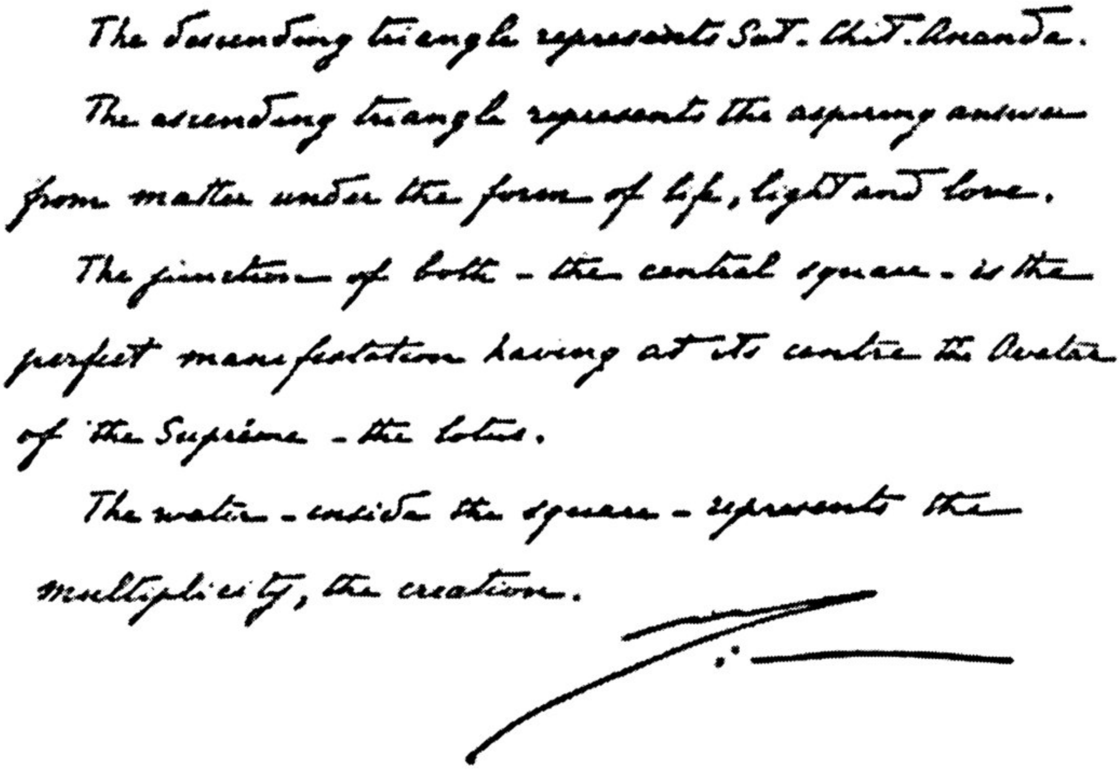
3. సంకేతాలకు వాటికే స్వంతమైన అంతర్గత ఔచిత్యం, శక్తి ఉన్నాయి. అనంత శాశ్వత సర్వవ్యాపక బ్రహ్మమునకు ఆకాశము లేక ఈథర్ ఉన్న స్థలం ఒక సంకేతం. జాతి ఏదైనా ఆ సంకేతానికదే అర్థం వుంటుంది. సార్వజనీనకంగా సూర్యుడు అతి మానస వెలుగు దివ్య ప్రజ్ఞానానికి సంకేతం.

4. సంఖ్యలకు, అక్షరమాలలకు సంబంధించినవి మానసిక సంకేతాలు. ఒకసారి వాటిని ఆమోదిస్తే అవి కూడా సక్రియమూ, ప్రయోజనకరమూ అవుతాయి. ఆ విధంగా క్షేత్రగణిత సంబంధ చిత్రాలను పలు రకాలుగా అన్వయించాలి.

CWSA 30:137-38 *శ్రీ అరవిందులు*

శ్రీ అరవిందుల సంకేతం





The descending triangle represents Sat-Chit-Ananda.

The ascending triangle represents the aspiring answer from matter under the form of life, light and love.

The junction of both - the central square - is the perfect manifestation having at its centre the Avatar of the Supreme - the lotus.

The water - inside the square - represents the multiplicity, the creation.

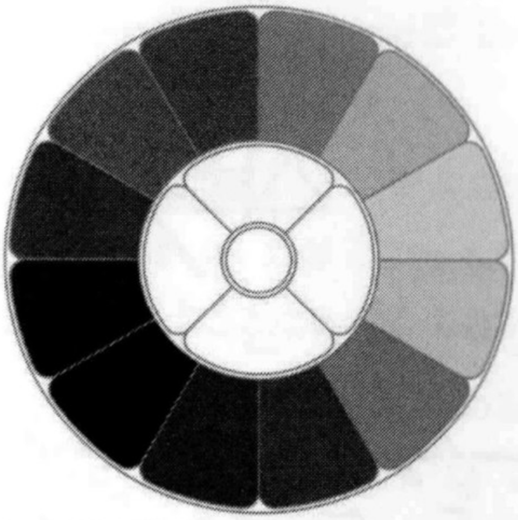
క్రిందికి దిగి వస్తున్న త్రిభుజం సత్-చిత్-ఆనందాలకు ప్రతీక; పైకి అధిరోహిస్తున్న త్రిభుజం ప్రాణం, వెలుగు, ప్రేమరూపంలో పదార్థం నుండి వెలువడే ఆకాంక్షాపూరిత సమాధానానికి ప్రతీక.

రెండింటి సంధి ప్రదేశపు - కేంద్రీయ చతురస్రం - కేంద్రమందుగల కమలం పురుషోత్తముని అవతారమునకు సంకేతం.

చతురస్రం లోపల ఉన్న జలం, సృష్టి నానాత్వానికి సంకేతం.

CWM 13:28-29 ***4 ఏప్రిల్, 1958***

మదర్ సంకేతం



కేంద్రీయ వృత్తం పరమమైన మాతకు, మహాశక్తికి ప్రతీక. కేంద్రమందలి నాలుగు దళాలు, మదర్‌కు గల నాలుగు పార్శ్వాలు - పన్నెండు దళాలు ఆమె పన్నెండు లక్షణాలు.

*

పరమోన్నత చేతనకు సంబంధించిన తెల్లని కమలపు సంకేతాత్మక చిత్రణ. (విశ్వజనీన సృష్టిగా మదర్ రూపం) మహాశక్తి, తన నాలుగు పార్శ్వములు, పన్నెండు లక్షణాలతో కొలువై వున్నది.

*

కేంద్రీయవృత్తం దైవచేతనకు ప్రతీక

నాలుగు దళాలు మదర్ నాలుగు శక్తులకు ప్రతీకలు.

పన్నెండు దళాలు తన కార్యంకోసం అభివ్యక్తమైన మదర్ పన్నెండు శక్తులు.

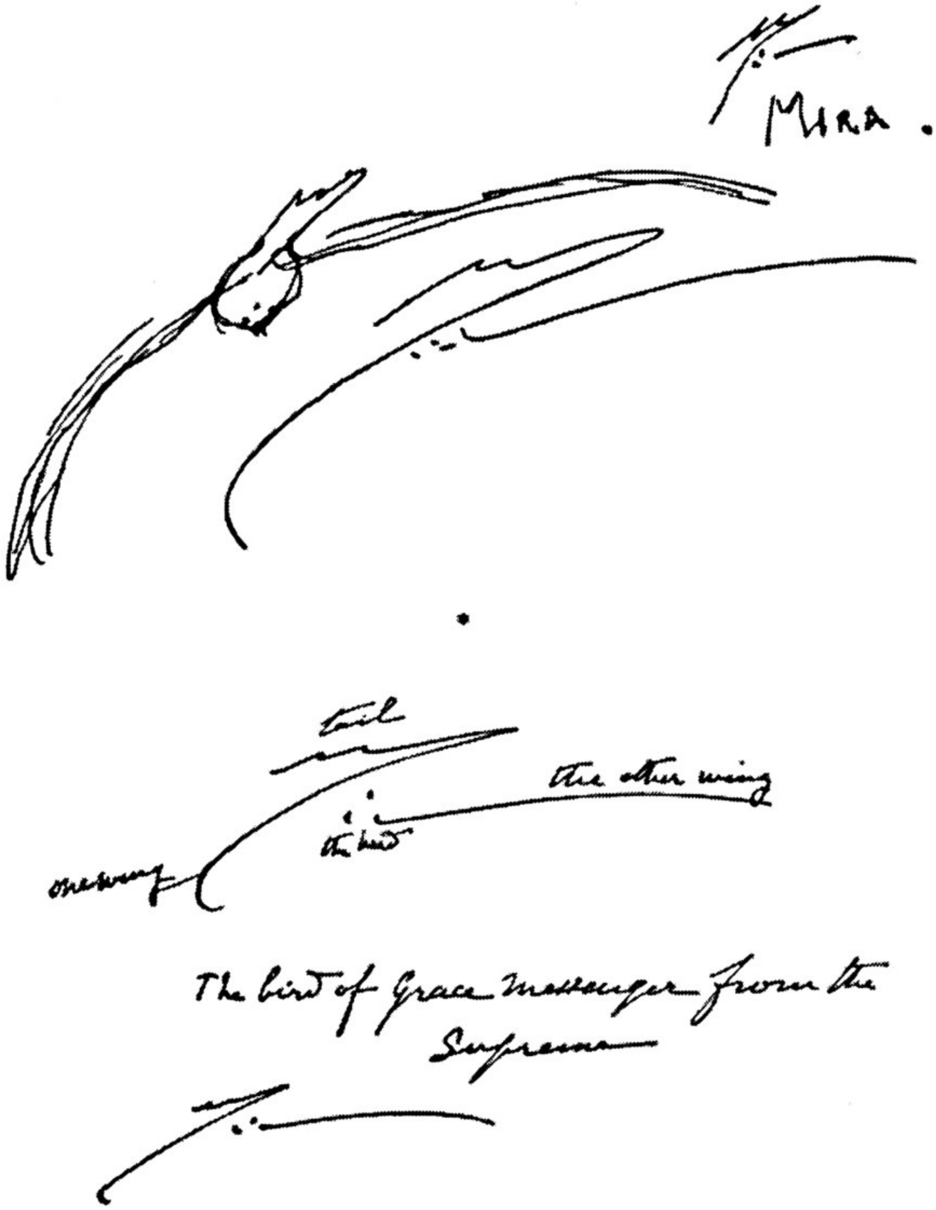
CWM 13:63-64 — *శ్రీమాత*

15 ఏప్రిల్ 1934

(సామాన్యార్థంలో) సంపూర్ణ అభివ్యక్తికి తప్పనిసరిగా అవసరమైన కంపనాలు పన్నెండుశక్తులు. ప్రప్రథమం నుండీ మదర్ శిరసుపై పన్నెండూ కన్పిస్తుండేవి. నిజంగా సూర్యకిరణాలు యేడు కాదు, పన్నెండు, పన్నెండు గ్రహాలు వగైరా...

CWSA 32:598 — *శ్రీ అరవిందులు*

మదర్ సంతకం



మీ సంతకం పక్షి రెక్కలాగా ఉంది!

ఓ... అవును. అది ఒక పక్షి!

స్వర్గం నుండీ దిగివస్తున్న అనుగ్రహ పక్షి.

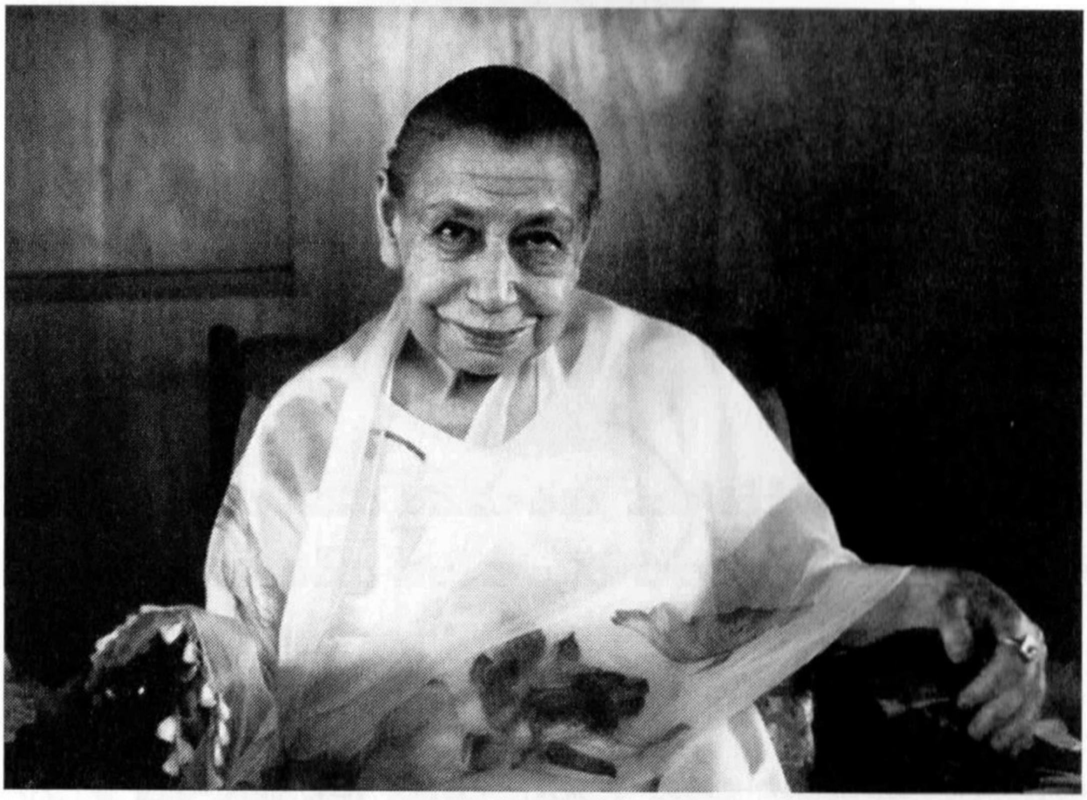
ఆ చుక్క చాలా ముఖ్యమైనది. ఆ చుక్క చూచే చేతన : కన్ను.

అక్కడ తోక, ఒక రెక్క కూడా ఉంది. కన్ను చూచే చేతన

- శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ (ఆగస్టు 11, 1961)

మహాశక్తి

(పరముని చిచ్ఛక్తి)



దివ్యమాత నాలుగు శక్తులు ప్రముఖమైన ఆమె నాలుగు వ్యక్తిత్వాలు, అంశములు, ఆమె దైవత్వమూర్తులు. వారిద్వారా ఆమె తన జీవులపై పనిచేస్తుంది. తన నుండి విసృజమైన వాటిని లోకాలలో క్రమబద్ధీకరించి సమరసంగావిస్తుంది. తన సహస్రానేక కార్యోన్ముఖ శక్తులను అవి చేయవలసిన కార్యానికి దిశానిర్దేశం చేసి వాటిని నడుపుతుంటుంది. దివ్యమాత ఒక్కరే, కాని ఆమె మనముందు భిన్న రూపాలలో ప్రత్యక్ష మౌతుంది. విశ్వంలో ఆమె కార్యం నిర్వహించే ఆమె శక్తులు, వ్యక్తిత్వాలు అనేకం. ఆమెనుండి వెలువడే రూపాలనేకం. విభూతులనేకం.

ఎవరిని మనం దివ్యమాతగా ఆరాధిస్తున్నామో ఆమెకనేక పార్శ్వాలు ఉన్నాయి. ఆమె వేగాన్ననుసరించడం, అధిక వేగవంతమైన మనస్సుకు, అత్యంత స్వేచ్ఛ కలిగిన బృహత్తమబుద్ధికి సైతం అసాధ్యం. దివ్యమాత పరాత్పరుని చేతన, శక్తి, తాను సృజించిన దానంతటికన్న యెంతో పైన ఉన్నదామె. ఆమె ధరించిన దేహాలద్వారా ఆమె పనిచేసే విధానాలను కొంతైనా దర్శించవచ్చు, కొంతైనా సంవేదించవచ్చు. ఆమె తన జీవులకు యేయే దేవతా రూపాలద్వారా అభివ్యక్తం గావడానికి అంగీకరించిందో అవి

ప్రవృత్తిలోనూ, చేసే కార్యంలోనూ యెంతగా పరిమితమై సృష్టి రూపం ధరిస్తాయో అంతంతగా మాత్రమే వాటిని గ్రహించగలుగుతాము.

మనలను, విశ్వాన్ని పరిపోషించు చిచ్ఛక్తితో యేకత్వం సిద్ధించినపుడు దివ్యమాత అస్తిత్వపు త్రివిధ మార్గాలను యెరుగ గలుగుతాము. దివ్యమహాశక్తి విశ్వాతీతయై, లోకాలన్నింటి పైన, అధిష్టించి యెన్నటికీ అభివ్యక్తంకాని గుహ్యాతిగుహ్యమైన పరాత్పరునికి ఈ సృష్టికి మధ్య సంధాన కర్త్రియైఉంటుంది. విశ్వాత్మక మహాశక్తియై ఆమె ఈ సర్వజీవులనూ సృజిస్తుంది. వాటిని తనలోనే భరిస్తుంది. వాటిలోనికి ప్రవేశించి, వాటికి ఆధారమౌతుంది. ఈ లక్షలాది వ్యక్తులను, శక్తులను నడుపుతుంది. వైయక్తికమైన ఆమెఅస్తిత్వపు యీ బృహత్తర ద్వివిధమార్గాల (విశ్వాతీతము, విశ్వాత్మకము అను) శక్తిని దేహంలో నిలుపుకొని వాటిని సజీవం, మనకు సన్నిహితం చేసి మానవ మూర్తిత్వానికి దివ్యప్రకృతికి నడుమ మధ్యవర్తిత్వం నెరపుతుంది.

విశ్వాతీత దివ్యశక్తి, దివ్యమాత సర్వలోకాలకు పైన నిలబడి తన శాశ్వత చేతనలో, ఆ సర్వేశ్వరుని భరిస్తుంది. అప్రతిహతశక్తికి, అనిర్వచనీయ పరముని సన్నిధికి ఆమె ఒక్కరే ఆశ్రయమవుతుంది. అభివ్యక్తంగావలసిన పరమసత్యాలను తనలో పొదువుకుంటూ లేదా తనలోనికి ఆవాహనచేస్తూ తన రహస్య స్థావరాలలో దాగిన వాటిని క్రిందికి ఆమె అనంతచేతన వెలుగులోనికి కొనితెస్తుంది. అనంతశక్తిలో, అపరిమిత జీవనంలో వాటికి కార్యకారణశక్తి రూపాన్నిస్తుంది. జగత్తులోఒక దేహాన్ని తయారుచేస్తుంది. సర్వేశ్వరుడామెలో సదా నిలిచి వుండే సచ్చిదానందంగా అభివ్యక్తమయ్యే, ఏకము, ద్వికము నగు ఈశ్వర-శక్తి చేతనగ, ద్విత్వ సూత్రమగు పురుష-ప్రకృతిగ అభివ్యక్తమయ్యాడు. దివ్యలోకాలలో తెలియని ఆ లోకాలలోని సమస్తం ఆమెవల్ల ఆకృతి దాల్చింది. ఈ సృష్టి సమస్తం ఆమె సర్వేశ్వరునితో ఆడే ఆట. శాశ్వతుని నిగూఢతల, అనంతుని అద్భుతాల అభివ్యక్తి ఆమె చేతనే జరుగుతుంది. సర్వమూ ఆమెయే. ఎందుచేతనంటే సమస్తమూ పరమచిచ్ఛక్తి అంశమే. ఆమె నిర్ణయించినది, సర్వేశ్వరు డనుమతించినది, గాక యిచ్చుటగాని, మరెచటగాని, అన్యమేదీ మనలేదు. సర్వేశ్వరునకు ప్రేరితమై దేనిని తన సృజనాత్మక ఆనంద బీజరూపమున నిలిపి, దర్శించి రూపమిస్తుందో అది తప్ప మరేదీ ఆకారం దాల్చలేదు.

CWSA 32:14-15 - *శ్రీ అరవిందులు*

దివ్యమాత నాలుగు మహా శక్తులు

ఈ విశ్వాన్ని నడిపేటందుకు, భౌతిక జగత్తుతో కార్యకలాపాలు సాగించేటందుకు అమ్మ నాలుగు ప్రధాన అంశలు, ప్రస్ఫుటమైన శక్తులు, వ్యక్తిత్వాలు వెలువడినాయి. అందు మొదటిది ప్రశాంత, విశాలతర, సర్వ సమన్వయ విజ్ఞానం, నిశ్చల కోమలత్వం, అనంత కరుణ, సార్వభౌమ్య, అనుపమాన వైభవం, సర్వాతీత పరిపాలనా సామర్థ్యం కలది. రెండవది ఉత్కృష్ట శక్తి, అప్రతిహత ఆవేగం, పోరాట పటిమ, ప్రబల సంకల్పం, పట్టరాని వేగం, ప్రపంచాలను వణికింప జేసే శక్తి కలది. మూడవది విశుద్ధత, మాధుర్యం, ఆశ్చర్యం కలగలిసిన మార్మిక సౌందర్యం, సామరస్యత, సునిశిత సరళి, సంక్లిష్ట సూక్ష్మ విస్తారత సమ్మోహక ఆకర్షణ, మనోహర చలనశీలత కలది. నాలుగవది, ప్రత్యక్ష, ప్రగాఢ, ఆంతరిక జ్ఞానము శ్రద్ధా సహిత, లోపరహిత కార్యశీలత, అన్ని విషయముల యందు స్థిరమైన నిస్సందేహపూర్వకమైన పరిపూర్ణత కలిగి ఉంటుంది.

జ్ఞానము, శక్తి, సామరస్యత, పరిపూర్ణత వీటి బహువిధ గుణములు, ఈ గుణములను తమతో బాటు భూమి మీదకు తీసుకొని వస్తూ, వారి విభూతులుగా ఏతెంచిన మానవ రూపాల ద్వారా ప్రకటిస్తూ, అమ్మ ప్రత్యక్ష, సజీవ ప్రభావమునకు గురియగుట ద్వారా వారి భౌతిక ప్రకృతి దైవీతత్వమునకు తెరుచుకొని ఎదగగలిగిన సామర్థ్యానికి తగినట్టు వారియందు నిక్షేపించెదరు.

ఈ నలుగురికి మన మిచ్చిన గొప్ప నామములు - మహేశ్వరి, మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహాసరస్వతి.

మహేశ్వరి

సర్వాధినేతయైన మహేశ్వరి ఆలోచించే మనస్సుకు సంకల్పానికి పైనున్న విశాల వ్యోమమునందు నివసిస్తూ వానిని పవిత్రీకరిస్తూ, విజ్ఞానముగా వృద్ధి చెందిస్తూ వానికి పైనున్న స్తరాల నుండి వెలువడే కాంతి ప్రవాహాలతో నింపుతుంది. ఆమె మనసు అతిమానస అనంతాలకు, విశ్వవిశాలతలకు, పరమోన్నత కాంతి శోభలకు, అద్భుత విజ్ఞాన భాండాగారాలకు, అవధులు లేని శ్రీమాత శక్తుల ఖేలనానికి తీసుకొనిపోగల మహామయి, జ్ఞానమయి.

సదా నిశ్చలంగా, అద్భుతంగా, విశాలంగా, ప్రశాంతంగా ఉండడం ఆమె లక్షణం. సమస్త విజ్ఞానము ఆమె యందుండుట వలన ఆమెను మరేదీ కదపజాలదు. తెలుసుకొన జూచినదేదీ ఆమెకు తెలియక మానదు. అన్ని వస్తువులను, జీవులను, వాని స్వభావాలను, కదలికలను, ప్రాపంచిక నియమాలను, కాల గమనాలను, వాటి భూత భవిష్యత్ వర్తమానాలను ఆమె గ్రహించి ఉంటుంది.

దేనినైనా స్పృశించగల సామర్థ్యం, అధీనం చేసుకోగల శక్తి ఆమెకుంది. ఊహింపజాలని ఆమె విశాల అసమాన విజ్ఞాన అతీత నిశ్చల శక్తి ముందు మరెవ్వరూ కడవరకూ మనజాలరు. సమత్వము, సహనము, మరల్చలేని ఇచ్ఛ సాయంతో ఆమె మనుష్యులందరితో వారి వారి ప్రకృతిని బట్టి, వస్తు విషయాల పట్ల వాని శక్తి సత్యతలను బట్టి ప్రవర్తించును. ఆమెకు పక్షపాతము లేదు. అయిననూ పరమాత్మ ఆదేశానుసారం కొందరిని ఉన్నతికి, కొందరిని అధోగతికి, ఆమె నుండి దూరముగా గల అంధకారము లోనికి నెట్టివేయును. విజ్ఞానులకు ఆమె మరింత మహత్వపూర్ణ విజ్ఞానము నిచ్చును, ముందుచూపు కలవారిని ఆమె సూచలననుసరింప జేయును.

దుష్టుల మీద వారి దుష్టత్వపు పర్యవసానముల నాపాదించును. అజ్ఞానులను, మూఢులను వారి హ్రస్వ దృష్టి ననుసరించి నడిపించును. ఒక్కొక్క వ్యక్తిని ఆమెవారి ఆవశ్యకతను బట్టి, ఆకాంక్షను బట్టి, వారు కోరుకొనే ప్రతిఫలాన్ని బట్టి, అందుకు కావలసిన తపనను కల్పిస్తూ లేక వారు కోరుకున్న స్వేచ్ఛ ననుసరించి అవిద్యా విధానాల యందు వికసించేటందుకు, లేక నశించేటందుకు కావలసిన విధంగా వారిలోని వేరు వేరు అంశాలను తీర్చిదిద్దును.

ఆమె దేని చేతనూ కట్టుబడి లేదు కనుక, ఈ సృష్టిలో దేనియందు ఆమెకు ఆకర్షణ లేదు కనుక ఇది సాధ్యపడుతుంది. అయిననూ విశ్వజనని హృదయం ఆమెలో అందరినీ మించి వ్యక్తమయ్యి ఉంది. ఆమె దయ అపారం, అనంతం ఆమె కళ్ళకు అందరూ ఆమె బిడ్డలే, పరమాత్ముని అంశలే - అఖరుకు అసురులు, రాక్షసులు, పిశాచాలు, తిరగబడి వ్యతిరేకులుగా మారినవారు కూడా. ఆమె కాదనేది వాయిదా వేయుటకు మాత్రమే, ఆమె విధించే శిక్ష కూడా ఒక వరమే. కాని ఆమె ప్రదర్శించే దయ ఆమె విజ్ఞానాన్ని,

ఆమె చేయవలసిన కార్యాన్ని ప్రక్కదోవ పట్టించేదిగా ఉండదు. వస్తువుల్లో ఉండే సత్యతకే ఆమె అత్యధిక ప్రాధాన్యత నిస్తుంది. జ్ఞానమే, ఆ మె శక్తికి కేంద్రము. మానవ ఆత్మను, ప్రకృతిని దివ్యసత్యమునకు అనుగుణముగా నిర్మించడమే ఆమె దీక్షాకార్యము.

మహాకాళి

మహాకాళి స్వభావం వేరు. విశాలతరం కాకున్నా ఉచ్ఛతరం, జ్ఞానం కాకున్నా శక్తి, ప్రబలత ఆమె ప్రత్యేక లక్షణాలు. ఒక మహత్తర తీవ్రత, లక్ష్యాన్ని సాధించేందుకు మహెూత్సాహంతో కూడిన శక్తి, ప్రతి అడ్డంకిని, హద్దుని తుుత్తునియలు చేయగల దివ్య ప్రచండత ఆమెలో ఉన్నాయి. ఆమెలోని దివ్యత్వమంతా మహామారుత వేగంతో జరిగే కర్మల శోభగా బహిర్గత మవుతుంది. వేగం, మరుక్షణంలో ప్రభావం చూపగల చర్య, తేజోవంతమైన ప్రత్యక్ష ఉత్పాతం, సర్వ శక్తులను ఏకం చేస్తూ జరిపే ఎదురుదాడి కోసమే ఆమె ఉన్నది. అసురునికి ఆమె ముఖకవళికలు భరింపరానివి, దైవాన్ని అసహ్యించుకొనేవారలకు ఆమె స్మరణ ప్రమాదాన్ని, నిర్దయను గుర్తుకు తెస్తుంది. యుద్ధాని కెన్నడూ వెనుకాడని సర్వలోక యోద్ధ ఆమె.

లోపాలు సహించని దగుట వలన, మానవుని లోని మార్పుకు ఇష్టపడనిదానితో ఆమె కఠినముగా వ్యవహరిస్తుంది. మొండి అజ్ఞానాన్ని, అంధకారాన్ని, ఆమె తీవ్రంగా పరిగణిస్తుంది. మోసం, కాపట్యం, దుష్టత్వం పట్ల ఆమె కోపం సత్వరం, భయంకరం, దుష్టసంకల్పాలు ఆమె దండనతో ఒక్కసారిగా సమసిపోతాయి. దైవకార్యం పట్ల ఉదాసీనత అశ్రద్ధ, అలసత్వం ఆమె సహించలేదు. కాలాతీతమైనా పట్టక, మొద్దు నిద్రపోయేవాణ్ణి, పనితనం లేనివాణ్ణి ఒక్క దెబ్బతో ఒకింత నొప్పి కలిగినా, మెలకువ తెప్పిస్తుంది.

వేగంగా, సూటిగా, స్పష్టంగా ఉండే స్పందనలు, వెనుదీయరాని, ఖచ్చితమైన కదలికలు, జ్వాలలా ఎగిసిపడే ఆకాంక్ష మహాకాళి కదలికలను సూచిస్తాయి. ఆమె అస్తిత్వం దేనికీ లొంగదు. గరుడయానం వలె ఆమె ఇచ్ఛ, దృష్టి, ఉన్నతమైనవి సుదూరమైనవి. ఆమె నడక వేగంగా ఊర్ధ్వం వైపు సాగుతుంది. సంహరించడానికైనా, సహకరించడానికైనా ఆమె చేతులు

ఎప్పుడూ విశాలంగా చాచి ఉంటాయి. ఆమె కూడా విశ్వజననియే కనుక ఆమె ప్రేమ కూడా క్రోధం లాగానే తీవ్రంగా ఉంటుంది. ఆమె లోతైన, ప్రగాఢమైన దయ కలది.

ఆమె శక్తిని పనిచేయ నీయుటకు సహకరిస్తే, ముందుకు కదలకుండా బంధించే అడ్డంకులు, సాధకులను, బాధించే వైరి వర్గాలు ఒక్క క్షణంలో ఉనికి కూడా లేదన్నట్లు ఛిద్రమవుతాయి. ఒక ప్రక్క ఆమె కోపం దుష్టులకు భయంకరమైనదైతే, ఆమె తాకిడి తీవ్రత బలహీనులకు, భయస్తులకు బాధ కలిగిస్తే మహిమాన్వితులు, ధీరులు, ఉత్తములచే ఆమె పూజలందుకొంటుంది. వారిలో నున్న తిరగబడే స్వభావాన్ని ఆమె తాకిడి పటుత్వంగాను, సత్యానుగుణ్యంగాను మారుస్తుంది. వారిలోని వక్ర, వికృతతత్వాలను ఆమె సమ్మెటపోటులు సరిచేస్తూ చెడును, పనికిరానివాటిని బయటకు నెట్టుతాయని వారి అనుభవం.

ఆమె తోడు లేకపోతే ఒక్క రోజులో జరిగేది శతాబ్దాలు పట్టవచ్చు. ఆమె లేకుంటే ఆనందం అట్టహాసంగానున్నా పేలవంగా నుంటుంది. సున్నితంగా, మధురంగా, అందంగా నున్నా వెచ్చని ఉత్సాహపు తీవ్రతలను కోల్పోతుంది. జ్ఞానానికి ఆమె అజేయ దారుఢ్యాన్ని ఇస్తుంది; అందానికి, సామరస్యతకు ఔన్నత్యాన్ని, సర్వాధిగమనతను ఇస్తుంది; పరిపూర్ణత కోసం నెమ్మదిగా సాగే కఠిన శ్రమకు శక్తిని బలాన్నిస్తూ, కాలం పట్టే విధానాలకు సులువైన దారులను సృష్టిస్తుంది. అత్యున్నత ఆనందాలకు అధికాధిక ఉన్నతులకు, మహా ఉదాత్త లక్ష్యాలకు, విశాలతర క్షేత్రాలకు ఏ మాత్రం తక్కువైనా ఆమె తృప్తి పడదు. అందువల్ల దైవం విజయం ఆమె వలనే సాధ్యం. ఎప్పుడో జరగబోవు గొప్ప సాఫల్యాలు ఇప్పుడే పొందడమనేది జ్వలనంతో, తీవ్రతతో, వేగంతో కూడిన ఆమె దయతోనే సాధ్యం.

మహాలక్ష్మి

జగన్మాత ప్రభావాలు విజ్ఞానం, శక్తి మాత్రమే కాదు. ఆమె స్వభావానికి సంబంధించిన సూక్ష్మ రహస్యం ఒకటుంది. అది లేనిది విజ్ఞానం, శక్తి అసంపూర్ణం. అది లేనిదే పరి పూర్ణత అపరిపూర్ణం. వీటి పైనుండి శాశ్వత సౌందర్యం అద్భుతాలను ఆవిష్కరిస్తూ, దివ్య సామరస్యత యొక్క నిగూఢ

రహస్యాన్ని కలిగి ఉంటూ, పట్టరాని విశ్వశోభ, ఆకర్షణల ఇంద్రజాలంతో తప్పించుకోలేని విధంగా వస్తువులను, శక్తులను, జీవులను దగ్గరకు చేర్చి పట్టి ఉంచుతూ అవి కలిసి మెలిసి ఉండడం ద్వారా అంతర్గతంగా నున్న ఆనందం తెర వెనుకనుండి తన రూపాలను, గమనాలను ప్రదర్శించేలా చేస్తుంది. ఇది మహాలక్ష్మి లక్షణం. భూతల జీవుల హృదయాలను ఇంతగా రంజింప జేసే దివ్యశక్తి పార్శ్వం మరొకటి లేదు.

మహేశ్వరి భూతల స్వభావ పరిమితులను సమీపించేటందుకు, ధరించేటందుకు మరీ ప్రశాంతంగా, గంభీరంగా, నిరాదరణీయంగా అనిపించవచ్చు. మహాకాళి దాని దౌర్బల్యాలకు మరీ వేగంగా, దుర్భరంగా అనిపించవచ్చు. కాని అందరూ ఆనందంతో, కోరికతో మహాలక్ష్మి వైపు చేరుకొన చూస్తారు. ఆమె మత్తెక్కించే దైవమాధుర్యాన్ని ప్రదర్శిస్తుంది. ఆమెకు చేరువవ్వడం ఒక గొప్ప ఆనందం, ఆమెను హృదయంలో ధరించడమంటే మన ఉనికినే ముగ్ధంగా, అద్భుతంగా మలచడం, దయ, సౌందర్యం లాలిత్యం ఆమె నుండి సూర్యుని కిరణాలవలె వెలువడతాయి. ఆమె మహిమాన్వితమైన చూపు ఎక్కడ నిలిపినా, ఆమె ప్రేమాన్వితమైన మందహాసం ఎక్కడ కురిపించినా, ఆత్మ, అవధుల్లేని ఆనందాల లోతుల్లోకి పట్టుబడి, మునిగి, చిక్కుకుపోతుంది. ఆమె చేతి స్పర్శ, అయస్కాంతంలా ఆకర్షిస్తుంది. ఆ అదృశ్య మృదు ప్రభావం మనస్సు, ప్రాణ, శరీరాలను పవిత్రీకరిస్తుంది. ఆమె పాదం మోపిన చోట ముగ్ధమనోహరమైన ఆనందం మహిమాన్విత ఝరులుగా, సెలయేళ్ళుగా ప్రవహిస్తుంది.

అయిననూ ఈ సమ్మోహనాశక్తి అభీష్టాలను నెరవేర్చడం ఆమె సామీప్యాన్ని పొందడం అంత సులభం కాదు. మనస్సు, ఆత్మల సామరస్యం, సౌందర్యం. బాహ్య కదలికలు, చేతల ప్రతిదానిలో సామరస్యం, సౌందర్యం మహాలక్ష్మి అభీష్టం. ఎక్కడ నిగూఢ వైశ్వానంద స్పందనల పట్ల మక్కువ ఉన్నదో, భగవంతుని వైపు ఆనందంతో తరలివచ్చే జీవసమూహాల సమన్వయం, ఐకమత్యం ఉన్నాయో అటువంటి వాతావరణంలో ఆమె నివసించుటకు ఇష్టపడుతుంది. కాని అసహ్యాకరమైన, నీచమైన, పతనమైనవన్నీ, అసంపూర్ణమైనవి, అనైతికమైనవి, మలినమైనవన్నీ, క్రూరమైన, అనాగరికమైనవన్నీ ఆమె రాకను అడ్డుకుంటాయి.

ఎక్కడైతే ప్రేమ, సౌందర్యం ఉండవో లేక పుట్టనీయవో ఆమె అక్కడ ప్రవేశించదు. ఎక్కడైతే అవి నీచమైనవాటితో కలగలసి, వికృతమౌతాయో, ఆమె అక్కడ నుంచి నిష్క్రమిస్తూ ఆమె సంపదలను ఇవ్వజాలదు. మనుష్యుల హృదయాలలో స్వార్థం, ద్వేషం, అసూయ, చెడ్డతనం, జుగుప్స, విరోధం చుట్టుముట్టినప్పుడు, ఆ పవిత్రమైన పాత్రలో కుతంత్రం, దురాశ, కృతఘ్నత కలగలసిపోయినపుడు, కోరికల్లో మొరటు దనం, ఆకాంక్షలో అపరిపక్వత భక్తిని అపవిత్రీకరించినపుడు, అటువంటి హృదయాలలో ఈ మహిమాన్విత, సుందర దివ్యత్వం నిలువజాలదు. ఒక దివ్య అప్రసన్నత ఆమెలో నెలకొని అక్కడి నుండి వైదొలగుతుంది. ఎందువల్లనంటే ఒత్తిడి చేయడం, పోరాడడం ఆమె లక్షణం కాదు. ఒక్కొక్కసారి ఈ బాధాకర, విషపూరిత క్షుద్ర శక్తులు బయటకు నెట్టివేయబడి కనుమరుగయ్యేంత వరకు తనను తెరచాటు కావించుకొని వేచిచూస్తూ ఆ తరువాతనే తన ఆహ్లాదకర ప్రభావాన్ని నూతనంగా ప్రభవింప జేస్తుంది.

వైరాగ్యపు పేలవత్వం, పరుషత్వం ఆమెను మెప్పించజాలవు.హృదయం లోని లోతైన భావాలను వెలువరచలేకపోవడం, ఆత్మ ప్రాణాలలోని సౌందర్యాన్ని మొండిగా అణచివేయడం ఏమాత్రమూ ఆమె సహించజాలదు. ప్రేమ, సౌందర్యాలతోనే భగవంతుని మనుషులతో అనుసంధానం కావిస్తుంది కనుక అవి లేనిదే ఆమె నివసించదు. ఆమె సర్వోత్తమ సృష్టితో జీవనం ఒక స్వర్గలోక కౌశలంగాను, సర్వ అస్తిత్వము దివ్యరస కావ్యంలా మారుతుంది. ఈ భూమిలోని సిరులన్నీ ఒక్కచోటికి చేర్చబడి పొందుపరచబడి ఒక ఉన్నత కార్యం కోసం వినియోగించబడతాయి. అత్యంత సరళంగా, సామాన్యంగా ఉండే వస్తువులు సైతం ఆమె ఏకత్వస్ఫూర్తితో, ఆమె చైతన్యపు ఉచ్ఛ్వాసతో అద్భుతంగా తయారవుతాయి.

ఆమెను హృదయంలో నిలుపుకొనినంతనే విజ్ఞానాన్ని అద్భుత శిఖరాలకు చేరుస్తూ దానికి జ్ఞానానికి పైన ఉండే పారవశ్యపు నిగూఢ రహస్యాలను విశదీకరిస్తుంది. భక్తిని భగవంతుని మధురాకర్షణతో స్వాగతిస్తుంది. బలానికి, శక్తికి, వాటి చేతలలోనున్న సామరస్యపూర్వక మహత్వానికి లయలను నేర్పుతూ, వాటిని నిర్దేశిస్తుంది. వాటిలోని పరిపూర్ణతకు కలకాలం నిలువగలిగే శోభను ప్రసాదిస్తుంది.

మహాసరస్వతి

మహాసరస్వతి దివ్యమాత కర్మల నొనర్చే శక్తి, పరిపూర్ణత, క్రమబద్ధతలను కలిగి ఉండే అంశం, నలుగురి యందు ఆఖరుదైనా కార్యాచరణలో అత్యంత నైపుణ్యం కలిగినదై భౌతిక ప్రకృతికి అతి చేరువగా నుండును. విశ్వశక్తుల మహత్తర కదలికలను మహేశ్వరి నిర్వహిస్తుంది, మహాకాళి వాటికి కావలసిన శక్తిని ప్రేరణను ప్రసాదిస్తుంది, మహాలక్ష్మి వాని లయలను, గమనాన్ని ఆవిష్కరిస్తుంది. కానీ మహాసరస్వతి వాని నిర్వహణా విధానాన్ని, ఆచరణను, పరస్పర సంబంధాన్ని, ఆ శక్తుల సంయోజనాన్ని, ఫలితాల్లో ప్రయోజకతల్లో లెక్క తప్పనటువంటి నిశ్చయతను నిర్దేశిస్తుంది.

వస్తు విజ్ఞానం కళలు, సాంకేతికత మహాసరస్వతి పరిధిలోనివి. ఆమె ఎంచుకున్న వారిని ఆమె ప్రకృతిలోనికి స్వీకరించి వారికి సూక్ష్మపరిజ్ఞానాన్ని, సునిశిత దీక్షను, కర్మయోగి కలిగి ఉండే స్ఫురిత మనస్సును, హస్త లాఘవాన్ని, నిశిత దృష్టిని ప్రసాదిస్తుంది. లోకాల శ్రేణి విభజనలో ఈ శక్తి దృఢమైన అలుపెరగని శ్రద్ధా పూర్వకమైన, సమర్థవంతమైన నిర్మాణశీలత, యోజనాశక్తి, పరిపాలనాశక్తి సాంకేతికత, కళాత్మకత కలిగినది.

ఆమె రూపాంతరీకరణను, ప్రకృతి పునర్వ్యవస్థీకరణను చేపట్టినపుడు, ఆమె కార్యం కష్టసాధ్యంగా సునిశితంగా మన వ్యాకులతకు ఒకింతమందంగా, అనంతంగా సాగినట్టు అనిపిస్తుంది. కానీ అది స్థిరంగా, సమగ్రంగా, దోష రహితంగా సాగుతుంది. కర్మలలో ఆమె ఇచ్చు కర్తవ్యనిష్ఠతో, నిరవధికతతో, విరామమెరుగనిదై ఉంటుంది. మన పక్షం వహించి ప్రతి చిన్న వివరాన్ని పరిశీలిస్తూ, స్పృశిస్తూ, ప్రతి చిన్న లోపాన్ని అంతరాన్ని, వక్రతనూ, అపరిపూర్ణతనూ గుర్తించి, ఇంతవరకు జరిగినది, ఇక ముందు చేయవలసి ఉన్నది సుస్పష్టంగా పరికించి, నిశ్చితపరుస్తుంది. ఆమె దృష్టిలో అల్పమైనది, నిరర్థకమైనది అంటూ ఏదీ లేదు. ఎంత పట్టజాలనిదైనా, దాగొని ఉన్నా, నిద్రాణంగా ఉన్నా ఆమెనుండి తప్పించుకోలేదు.

మార్చుతూ పునర్మార్చుతూ ఒక్కొక్క అంశానికీ దాని సత్యానుగుణ్యమైన రూపాన్నిచ్చేంత వరకూ సమష్టిలో తన నిర్దేశిత స్థానాన్ని పొంది, తన విధి పూర్వక వస్తు వ్యవస్థీకరణ, పునర్వ్యవస్థీకరణల్లో, ఆమె చూపు అన్ని

ఆవశ్యకతలను వాటిని పొందేటందుకు ఒకేసారి పనిచేస్తుంది. ఆమె అంతః స్ఫూర్తి ఏది ఎంచుకోవాలో, దేనిని తిరస్కరించాలో తెలుసుకొని, సాఫల్యంతో సరియైన పరికరాన్ని, సరియైన సమయాన్ని, సరియైన పరిస్థితులను, సరియైన పద్ధతిని గుర్తిస్తుంది.

బాధ్యతారాహిత్యం, నిర్లక్ష్యం, అలసత్వం ఆమెకు అసహ్యం. సోమరిపని, హడావుడి పని, కలగలుపు పని, గందరగోళం, ఇంచుమించు సరి పెట్టడం, ఒకటనుకొని మరొకటి చేయడం, ఒకదానిని మరొకదానికి వాడడం, వస్తువులను, ఉపకరణాలను దుర్వినియోగపరచడం, పనిని వదిలివేయడం లేక సగం మాత్రమే చేయడం, ఇవన్నీ ఆమె ప్రకృతికి విరుద్ధమైనవి. సహించరానివి. ఆమె పని పూర్తిచేసినతరువాత, ఏ ఒక్కటీ మరచిపోయిగాని, తప్పుగాగాని, విడిచి పెట్టబడిగాని, పాడుచేయబడిగాని మిగలదు. అంతా ఖచ్చితంగా, సవ్యంగా, పరిపూర్ణంగా, ప్రశంసనీయంగా ఉంటుంది. పరిపూర్ణమైన పరిపూర్ణత మాత్రమే ఆమెను ఒప్పించగలదు. సృష్టి కార్య పూర్ణత్వానికి అనంతమైన శ్రమ కావలసివస్తే, అందుకు ఆమె సిద్ధం. మనిషితోను, అతని వేలాది అసంపూర్ణతలతోనే అనాదిగా బాధింపబడుతున్న దివ్యమాత శక్తులన్నింటిలోను మొదటిది ఆమె.

దయతో, చిరునవ్వుతో, చేరువతో సాయం చేస్తూ, చిన్నవాటికే వెనుదీయక, అసంతృప్తి చెందక, ఎన్నిసార్లు ఓటమిపాలైనా పట్టువిడువక ఉంటూ, మనం చిత్తంలో ఏకోన్ముఖులమై, స్పష్టంగా నిష్కపటంగా ఉన్నంత వరకూ ఆమె చేయి మన ప్రతి అడుగులోను పట్టి ఉంచుతుంది. రెండు ధోరణుల మనస్సును ఆమె సహించజాలదు. ప్రదర్శించే వ్యంగ్యత్వం నాటకాన్ని, అనుకరణను, ఆత్మవంచనను, భేషజాన్ని ఆమె నిర్దయతో బయట పెడుతుంది. మన అవసరాలకు తల్లిగా, కష్టాలలో స్నేహితురాలిగా, అలుపెరుగని ప్రశాంత ఉపదేశకురాలిగా, మార్గదర్శకురాలిగా, తన వెచ్చని చిరునవ్వుతో మేఘాలుగా అలుముకున్న దుఃఖాన్ని అసహనాన్ని, నిరాశను పారద్రోలుతూ, నిరంతర సాయాన్ని తరచి తరచి గుర్తుకుతెస్తూ, శాశ్వత సూర్యకాంతివైపు దారి చూపిస్తూ, ఊర్ధ్వప్రకృతి సమగ్రతవైపు నడిపించే ప్రగాఢ, నిరంతర ప్రేరణను దృఢంగా ప్రశాంతంగా, స్థిరంగా అందిస్తుంది. అన్ని ఇతరశక్తులు తమ కార్యం పూర్తి అయ్యేటందుకు ఆమె మీద ఆధారపడతాయి.

ఆమె భౌతికంగా పునాదులను దృఢపరుస్తూ, కార్యరంగ వివరాలను విచారించి, సౌధం రక్షకకవచాన్ని కూర్చి, నిర్మిస్తుంది.

ఈ మూడు విషయాలు నీలో ఉండాలి

నీవు రూపాంతరీకరణను, కోరుకుంటే వితండవాదం చేయకుండా, ఎదురు తిరగకుండా శ్రీమాతకు ఆమె శక్తులకు సమర్పించుకొని ఆమె కార్యాన్ని నిరాటంకంగా నీలో జరుపుకొనే అవకాశం కల్పించు. నీవు కలిగి ఉండవలసిన మూడు లక్షణాలు - ఎరుక, నమనీయత, నిరపేక్షాపూర్వక సమర్పణ. మనస్సు, ఆత్మలయందు, హృదయం, ప్రాణముల యందు, ఆఖరకు శరీర కణములయందు కూడా శ్రీమాత ఆమె శక్తుల వాటి ప్రభావం ఎరుకను నీవు కలిగియుండాలి. ఆమె నీ అజ్ఞానంలోను, నిద్రాణంగా నున్న భాగాలనూ, ఆదమరచిన క్షణాల్లోనూ కూడా పనిచేస్తూ ఉండి ఉన్నా, నీవు ఎరుకతో, సజీవ సంపర్కంతో ఉన్న దానితో అది సమానం కాదు.

ఆమె స్పర్శకు నీ స్వభావమంతయూ నమనీయంగా ఉండాలి. తనకు తాను సరిపెట్టుకొంటూ తనలోని మార్పును, విజ్ఞతను ప్రశ్నిస్తూ, అనుమానిస్తూ, వ్యతిరేకించే మూర్ఖమనస్సులా ఉండరాదు; అడ్డుపడుతూ, నిస్సహాయతలోనూ, జడత్వంలోనూ కూరుకుపోయి తన అల్పత్వం అజ్ఞానంతోనే మురిసిపోతూ తన ఆత్మ ప్రేరణలేని అలవాట్లను మొద్దు బద్ధకాన్ని, సోమరినిద్రను తట్టి లేపే ప్రతి స్పర్శకు గగ్గోలు పెట్టే మనిషిలోని భౌతికంలా ఉండరాదు.

నీ అస్తిత్వం ఆంతరంలోనూ బాహ్యంలోనూ ఒనర్చిన నిరపేక్షాపూర్వక సమర్పణ ఈ నమనీయతను నీ ప్రకృతిలోని అన్ని భాగాలకూ తీసుకువస్తుంది. పైనుండి క్రిందకు ప్రవహించే విజ్ఞానం, కాంతి, శక్తి, సామరస్యత, సౌందర్యం, పరిపూర్ణతలకు నిరంతరం తెరచుకొని ఉండటం ద్వారా నీలో అంతటా చైతన్యం మేల్కొంటుంది. చివరకు శరీరం కూడా మేల్కొని అప్పటి వరకూ నిద్రాణంగానున్న అతిమానస అతీత చైతన్యశక్తిచే దాని సర్వ విభూతులచే పైనుండి క్రిందనుంచి, అన్ని దిక్కుల నుంచి చుట్టుముట్టబడి పరమోన్నత ప్రేమానందాలకు పులకించిపోతుంది.

CWSA 32:14-25 — *శ్రీ అరవిందులు*

పన్నెండు విశిష్ట గుణాలు

కిందటి సారి నేను పన్నెండు విశిష్ట గుణాల గురించి చూస్తున్నానని నీకు చెప్పాను.

(శ్రీమాత ఒక కాగితాన్ని బయటకు తీసారు). అవి అక్కడున్నాయి, ఎవరికో ఇవి కనబడ్డాయి.

1. చిత్తశుద్ధి **2.** వినమ్రత **3.** కృతజ్ఞత **4.** పట్టు విడువని ప్రయత్నం **5.** ఆకాంక్ష **6.** గ్రహణశీలత **7.** పురోగతి **8.** ధైర్యం **9.** మంచితనం **10.** దయాగుణం **11.** సమచిత్తత **12.** శాంతి

మొదటి ఎనిమిది దైవం వైఖరిని చూపిస్తాయి, చివరి నాలుగు మానవజాతి వైపు చూపిస్తాయి.

శ్రీ అరవిందుల వివరణను మేము కనుగొన్నాము (పన్నెండు దళాలతో రంగులతో ఉన్న పటం)

కేంద్రం, నాలుగు శక్తులు, శ్వేతవర్ణం. పన్నెండు దళాలు విభిన్న రంగుల్లో మూడు వర్గాలుగా ఉన్నాయి. పై వర్గం ఎరుపు, కాషాయి వర్ణాన్ని దాటుకొంటూ పసుపులోకి వెళుతుంది. తరువాత దళ వర్గం పసుపురంగు, ఆకుపచ్చరంగును దాటుకొంటూ నీలంలోకి వెళుతుంది. మూడవదళ వర్గం నీలం, ఉదారంగును దాటుకొంటూ ఎరుపులోకి వెళుతుంది. తెలుపు అనువుగా లేదనుకొన్నప్పుడు కేంద్రానికి బంగారురంగు (చూర్ణం) వాడుకోవచ్చు.

*శ్రీ అరవిందులు, మార్చి **20,1934***

*శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ జనవరి **19,1972***



చిత్తశుద్ధి



మొట్టమొదటగా తనను తాను మోసగించుకోకపోవడం, దైవాన్ని మోసగించలేరని తెలుసు కదా. అత్యంత తెలివైన అసురులకు కూడా దైవాన్ని మోసగించడం సాధ్యం కాదు. అయితే ఆ విషయం అర్థమైనా కూడా తరచుగా జీవితంలో అనునిత్యం, రోజు వారి కార్యక్రమంలో తమను తాము మోసగించుకొనే ప్రయత్నం, అలా చేస్తున్నామని తెలియకుండానే చేస్తుంటారు. తనకు తానుగానే చాలా మటుకు యాంత్రికంగానే ఎల్లప్పుడు తాము చేసిన ప్రతి దానిని, తమ మాటలను, చేతలను సమర్థించుకోజూస్తుంటారు. మొదట జరిగేది అదే. స్పష్టంగా వ్యక్తుల మధ్య జరిగే పోట్లాటలు (తగాదాలు), అందులో మాట్లాడే 'తప్పు అవతలి వారిదే' అనే వాటిని గురించి నేను చెప్పడం లేదు. నిత్యం జీవితంలో జరిగే చాలా స్వల్ప విషయాల గురించి నేను మాట్లాడుతున్నాను.

నాకు తెలిసిన పిల్లవాడు తలుపును కొట్టుకుని, దాన్ని తిరిగి గట్టిగా తన్నాడు! విషయం అలాగే ఉంటుంది. ఎల్లప్పుడు అవతలి వారిదే తప్పిదం అని, వారే పొరపాటు చేశారని అనడం జరుగుతుంది. ఒకవేళ నీవు బాల్యావస్థను దాటినా, నీకున్న కొద్దిపాటి బుద్ధితో, నీవు ఇంకా అత్యంత బుద్ధిహీనమైన సాకును చెప్తావు. "అతడా పని చేయకుంటే నేనీ పనిని చేసి ఉండేవాడిని కాదు" కాని అది అసలు జరిగిన దానికి పూర్తిగా వ్యతిరేకం!

దీనినే నేను చిత్తశుద్ధితో ఉండటం అని అంటాను. నీవు ఎవరితోనైనా ఉన్నప్పుడు, నీవు చిత్తశుద్ధితో ఉంటే, నీ ప్రతిచర్య అప్రయత్నంగానే సరైన రీతిలోనే ఉంటుంది. ఆ విధంగా చేయనటువంటి వారితో కూడి ఉన్నప్పటికీ కూడా. కోపం తెచ్చుకొనే మనిషి సర్వసామాన్యమైన ఉదారహణనే తీసుకో: బాధ పెట్టే మాటలు మాట్లాడటానికి బదులుగా, నీవు ఏదీ మాట్లాకుండా, నిశ్చలంగా, ప్రశాంతంగా ఉండు. ఆ కోపం నీకు సంక్రమించదు. ఇది తేలికైన విషయమేమీ కాదు. కేవలం నీలోనికే నీవు చూచుకోవాలి. ఇది చాలా ప్రాథమికమైన విషయం. నీవు చిత్తశుద్ధితో ఉన్నావా లేవా అనేదానికి ఇది

చాలా చిన్న ప్రారంభం. ప్రతి ఒక్క అంటురోగాన్ని అంటించుకొనే వారి సంగతి నేను మాట్లాడడం లేదు. మోటుగా పరిహసించే వారిని లేదా ఇతరులు చేసే బుద్ధిహీనమైన దానినే చేసేవారిని గురించి కూడా నేను మాట్లాడడం లేదు.

నేను చెప్పేది ఆలకించు. తీక్షణమైన దృక్కులతో నిన్ను నీవు చూచుకుంటే, వందలకొద్దీ కపట బుద్ధులను నీలో నీవు పట్టుకోగలుగుతావు. నీ సర్వ సాధారణమైన వైఖరిలో చిత్తశుద్ధితో ఉండటానికి నీవు ప్రయత్నిస్తున్నా కూడా. నీకది ఎంత కష్టమో తెలుస్తుంది.

*

సంపూర్ణంగా చిత్తశుద్ధితో ఉండాలంటే తప్పనిసరిగా ఎటువంటి ప్రాధాన్యత, ఎటువంటి కోరిక, ఎటువంటి ఆకర్షణ, ఎటువంటి అయిష్టత, ఎటువంటి దయ లేదా వైరము, ఎటువంటి అనురాగము, ఎటువంటి వికర్షణ ఉండకూడదు. మనిషి తప్పకుండా విషయాల యెడ సంపూర్ణ, సమగ్ర దృష్టి కలిగి ఉండాలి. అందులో ప్రతిదీ దాని స్థానంలో ఉండి, అన్ని విషయాల మీద ఒకరికి ఒకే విధమైన వైఖరి ఉంటుంది: సత్యదృష్టి వైఖరి.

*

చిత్తశుద్ధి అంటే అస్తిత్వ గమనాలన్నింటినీ అప్పటికే చేరుకున్న ఉన్నతోన్నత చేతనా, సాక్షాత్కార స్థాయికి పైకెత్తటం చేయాలి. చిత్తశుద్ధి అస్తిత్వంలోని అన్ని భాగాలు, గమనాలు, దివ్య ఇచ్ఛ కేంద్రం చుట్టూ ఏకీకరణతో, సామరస్యతతో ఉండాలని కచ్చితంగా అడుగుతుంది.

*

ఎప్పుడైతే చిత్తశుద్ధి ఉంటుందో, ఆ సహాయం, ఆ మార్గదర్శనం, ఆ అనుగ్రహం నీకు సమాధానం ఇవ్వటానికి సిద్ధంగా ఉన్నదని తెలుసుకుంటావు. నీవు ఇంక ఎంతో కాలం పొరపాటు పడవు.

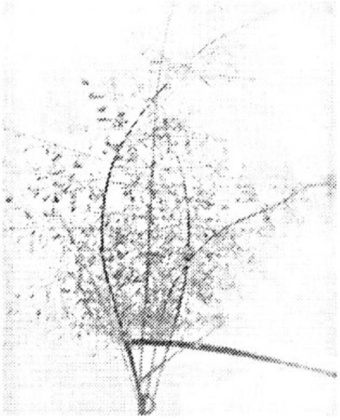
- శ్రీమాత

నిరాబండరమైన చిత్తశుద్ధి అన్ని పురోభివృద్ధులకు ఆరంభం

(శ్రీమాతచే ఈ పుష్పానికి ఆధ్యాత్మిక ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడింది)

శాస్త్రీయ నామం : అస్టర్ అమెల్లస్

వినమ్రత



ప్రశ్న : వినమ్రతతో ఉండటానికి ఏది సరైన పద్ధతి, ఏది తప్పు పద్ధతి? ఇది చాలా తేలిక. "వినమ్రతతో ఉండమని" జనానికి చెప్పడం జరిగితే, తక్షణం వారనుకునేది "ఇతరుల ముందు వినయంతో ఉండటం", అటువంటి నమ్రత తప్పే. అసలైన వినమ్రత దైవం ముందు వినమ్రత. అదే కచ్చితంగా, నిశ్చితంగా, భావనలో దైవంలేక తాను శూన్యం, వ్యక్తి ఏమీ చేయలేడు, ఏమీ అర్థం చేసుకోలేడు. ఒకవేళ ఒక వ్య క్తి గనుక అసాధారణ ప్రజ్ఞ కలిగి, సామర్థ్యం కలిగినవాడైనా దివ్య చైతన్యం ముందు అది ఎందుకూ కొరగాదు. ఈ భావనను ఎల్లప్పుడూ తప్పక ఉంచుకోవాలి.. ఏలననగా, అప్పుడు ఎల్లప్పుడూ గ్రహించడానికి అసలైన వైఖరిని కలిగిన వారవుతారు.

ఒక వినయపూర్వకమైన గ్రహణశీలత ఏదైతే ఉందో అది దైవానికి వ్యతిరేకంగా వ్యక్తిగతమైన టక్కుటమారాలను ఉంచదు.

ప్రశ్న : మాతా, మేము ఒక ప్రయత్నం చేస్తే, మాలో ఏదో చాలా ఆత్మ సంతృ ప్తిని పొంది, ఆ ప్రయత్నంలో బడాయిలు పోయి, సంతృప్తిని పొందుతుంది. అది సమస్తాన్ని చెడగొడుతుంది. అటువంటప్పుడు మేము దాని నుంచి తప్పించు కోవటం ఎట్లా?

ఆహా, చేసేదానినంతటినీ చూసే దొకటుంటుంది! ఏదైనా ఒక పని చేస్తుంటే ఎల్ల ప్పుడూ వారిని కని పెట్టి చూసేది ఒకటుంటుంది! ఇప్పుడు ఒక్కొక్కప్పుడు, అతడు గర్విస్తాడు. సహజంగానే, ఇది ఆ ప్రయత్నం నుంచి చాలా బలాన్ని లాగేసుకుంటుంది. నేను దానిని ఈ విధంగా అనుకుంటు న్నాను: తాను ఏదైనా చేస్తున్నప్పుడు తనను తాను చూచుకొనే అలవాటు, తన జీవనాన్ని చూచుకోవటం. ఒకరు తమను తామే పరిశీలించుకోవటం ఆవశ్యకమైన విషయమే. కాని దానిని మించి ఇంకా ఆవశ్యకమైనది సంపూర్తిగా చిత్తశుద్ధితో ఉండటం, తాను చేసేదానిలో స్వతస్సిద్ధంగా (సహజ సిద్ధంగా) ఉండటం, చాలా స్వతస్సిద్ధంగా ఉండటం: ఎల్లప్పుడూ తనను తాను పరి

శీలించుకోకుండా ఉండటం, తానేం చేస్తున్నానోనని చూసుకోకుండా ఉండటం, తనకు తాను న్యాయనిర్ణయం చేసుకుంటూ ఉండకుండా ఉండటం - అదే ఒక్కొక్కప్పుడు చాలా కఠినంగా. అది ఎటువంటిదంటే, యథార్థానికి సంతృప్తితో తనను తాను వెన్ను చరచుకుంటూ ఉండటమంత చెడ్డది, రెండూ సమానంగా చెడ్డవే.

వినమ్రత

దాని నిరాడంబరతలో ఆరాధనీయం (పుష్పం ఆధ్యాత్మిక ప్రాముఖ్యత శ్రీమాతచే ఇవ్వబడింది)

శాస్త్రీయ నామం : అగ్రోస్టిస్ నెబులాసా

ఒకరు ఎంత చిత్తశుద్ధితో ఉండాలంటే, తాను ఆకాంక్షిస్తున్నాననే విషయం కూడా తెలియనంతగా, అతడు తనకు తాను ఆకాంక్ష అయిపోవాలి.

CWM 5:44-45, 6:402 *శ్రీమాత*

కృతజ్ఞత



భక్తితో పాటుగా నిరంతరం వెంట ఉండాల్సినది మరొకటి ఉన్నది. అదే 'దైవం' యెడల కృతజ్ఞత. దైవం ఉన్నాడనే బలమైన నమ్మకం నీలో కృతజ్ఞతా భావాన్ని నింపాలి. అది మహదానందంగా నీవు భావించాలి.

ఎంత పాశవిక ప్రవృత్తులను మనం ఎదుర్కొంటున్నా, అంతటా దైవం కూడా ఉన్నాడనే నమ్మకం కూడా బలంగా ఉండాలి. ఆ నమ్మకం అద్భుతమైన, అనంతమైన ఆనందాన్ని నీ హృదయంలో నింపాలి. దాని వలన జనించే కృతజ్ఞతా భావమే ఒక మధురమైన భావన!

కృతజ్ఞతా భావానికి మించిన ఆనందం మరొకటి లేదు. మనం ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని తిలకిస్తున్నా, పక్షుల పాటలకు పరవశిస్తున్నా, కుసుమాల సౌకుమార్యాన్ని తిలకిస్తున్నా, శిశువుల శైశవశత్వానికి ముగ్ధులమౌతున్నా, దాతృత్వపు కార్యక్రమాలను శ్లాఘిస్తున్నా, చక్కని వాక్యనిర్మాణం చూచి అబ్బురపడుతున్నా, సూర్యోదయ, సూర్యాస్త మయాలను చూచి ఆనందపడుతున్నా, అన్ని చోట్లా వెల్లి విరిసేది 'దివ్యత్వమే' అని భావించాలి.

'దివ్యత్వం' తో సంబంధం లేనిది ఈ ప్రపంచంలో లేనే లేదు. ఇందుకే దైవానికి సదా మనం కృతజ్ఞులమై యుండాలి.

CWM 8:40

మనం దైవానికి 'సర్వదా కృతజ్ఞులమే' అనే భావం మన హృదయాలలో నిరంతరం జ్వలిస్తూనే ఉండాలి. ఆ మధురమైన భావనలో మన 'అహం' 'అజ్ఞానం' కరిగిపోవాలి. అట్టి కృతజ్ఞతా భావపు వెలుగే సాధకుని గమ్యానికి చేర్చగలదు. సాధకుడు ఎంత కృతజ్ఞుడై ఉంటాడో అతని మార్గం అంత దగ్గర దవుతుంది.

శాస్త్రీయ నామం : ఇపోమొయి కార్నియా

పట్టువిడవని ప్రయత్నం

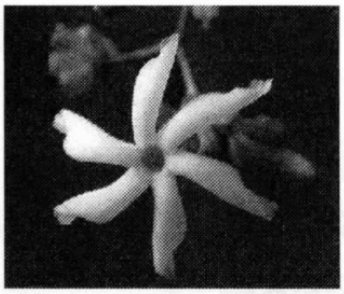


అవసరమైతే అదేపనిని మళ్ళీ మళ్ళీ వేలసార్లైన మొదలుపెట్టి చేయడానికి సంకల్పించకపోతే తప్ప... నీకు తెలుసా, ఎంతోమంది నాదగ్గరకొచ్చి నిరాశతో "నేను అనుకొన్నాను ఆ పని పూర్తి అయిపోయిందని, కాని ఇప్పుడు అది మొదటికొచ్చింది, మళ్ళీ దాన్ని మొదలుపెట్టాలి" అని వాపోతారు. వాళ్ళకిలా చెబుతాను 'అదేమి కాదు, నీవు మళ్ళీ దాన్ని మొదలుపెట్టి, వంద సార్లైనా, రెండొందల సార్లైనా లేదా వేలసార్లైనా చేసి పూర్తి చెయ్యాల్సిందే; నీవు దానిలో ఒక అడుగు ముందుకెళ్తావు, నీవు సురక్షితం అనుకొంటావు. కాని పూర్వపు కష్టాన్ని కల్గించేదేదో ఎప్పుడూ నీ ముందుంటుంది. నీవు అనుకొంటావు సమస్య తీరిందని, కాని మళ్ళీ దాన్ని పరిష్కరించాల్సి వస్తుంది. అదేసమస్య కొంచెం వేరేలా కనిపిస్తుంది. కాని అదే ఎన్నివేలసార్లూ పునరావృతమయినా, అన్ని వేల సార్లు నేను ఆ పని చేసి తీరుతాను, కాని దాన్ని పూర్తి చేస్తాను అని దృఢంగా నిర్ణయించుకోకపోతే యోగం నీవు చేయలేవు. ఈ పట్టు విడువని ప్రయత్నం అత్యావశ్యకం.

CWM 8:41-42, 14:163 — శ్రీమాత

శాస్త్రీయ నామం : కాలెండులా అఫిషినాలిస్

ఆకాంక్ష



ఆకాంక్ష అనేది ఒక వ్యక్తికి ఉన్నత విషయాల వైపుకు పిలుపు భగవంతుని కోసం, ఉన్నతమైన లేదా దివ్యచేతనకు సంబంధించిన దానంతటి కోసం పిలుపు.

ఆకాంక్ష ఒక కోరిక రూపంలో ఉండకూడదు, అది ఆంతరిక అంతరాత్మ అవసరపు సంవేదన కావాలి. భగవదోన్ముఖమైన నిశ్శబ్దంగా నెలకొన్న సంకల్పమై భగవంతుణ్ణి కోరుకోవాలి.

CWSA 29:60-61

ఆదర్శవంతమైన సాధకుడు పవిత్ర బైబిల్ ప్రవచనంలా 'ప్రభువు కోసం నా తపన నన్ను తినివేసింది' అనుకోగలగాలి. ప్రభువు కోసం ఈ తపన, ఉత్సాహం దైవికమయిన ఫలితాల కోసం మొత్తం ప్రకృతి స్వభావ ఉత్సాహం. వ్యాకులత అనేది భగవంతుని పొందటానికి హృదయపు ఆతురత. తాను కోరుకొనే సంపూర్ణమూ, విశాలమూ అయినదానిని స్వీకరించటానికి తన అహాన్ని త్యజించి, తన అల్పమైన సంకుచితమైన మూసను ఛేదించు కుంటుంది. అది విశ్వజనీనం కావటం వలన అన్నిటినీ అతిశయించి వుంటుంది. విశ్వాతీతం కావటం వలన బృహత్తరమూ, ఉన్నతమయిన వ్యక్తిగత ఆత్మను, స్వభావాన్నీ అధిగమిస్తుంది.

CWSA 23:58

ప్రశ్న: శ్రీమాతా! నిజాయితీ అయిన ఆకాంక్ష అంటే సరియైన అర్థం అహంకార పూరితమయిన స్వలాభాపేక్షతో సమ్మిళితం కాని ఆకాంక్ష.

మీరొక చేతనాయుతమయిన ఆకాంక్ష స్థితిలో ఉండి చాలా నిజాయితీగా ఉన్నపుడు మీ చుట్టూ ఉన్నవన్నీ ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో మీ ఆకాంక్షకు సహాయకరంగా ఏర్పడతాయి. మిమ్మల్ని ప్రగతి చెందించటానికో, మిమ్మల్ని నూతనమయిన విషయంతో సంస్పర్శలో ఉంచటానికో లేక మీ ప్రకృతినుండి అంతర్ధానం కావలసిన ఒక విషయాన్ని తొలగించటానికో సహాయ పడుతుంది. ఇది చాలా గుర్తించవలసిన విషయం. మీరు నిజంగా ఒక తీవ్రమయిన ఆకాంక్షతో ఉంటే మీ ఆకాంక్షను సఫలీ కృతం చేయటానికి దోహదం చేయని పరిస్థితులు ఉండవు. అన్నీ కదలివస్తాయి. ఒక పరిపూర్ణమయిన

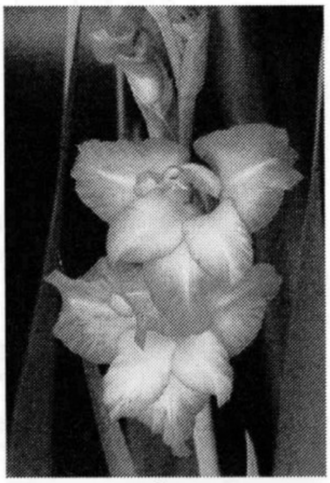
సంపూర్ణమయిన చైతన్యం మీ చుట్టూ అన్నిటినీ వ్యవస్థీకరిస్తున్నట్లుగా అన్నీ కదలివస్తాయి.

CWM 29:56,14, 726:176 *శ్రీమాత*

ఆకాంక్ష

అసంఖ్యాకంగా, దృఢంగా, నిర్విరామంగా, పదేపదే పునరావృతం అవుతూ వుంటుంది. (శ్రీమాత యిచ్చిన ఆధ్యాత్మిక సంకేతం)

శాస్త్రీయ నామం: నిక్టేంథస్ ఆర్బార్



స్వీకరణం (గ్రాహ్యత)

దివ్యక్రియాశక్తిని స్వీకరించగల సామర్థ్యం, ఆశక్తి ఉనికిని అందులో శ్రీమాత సన్నిధిని అనుభూతి చెందగలగటం వ్యక్తి దృష్టి, సంకల్పం, కార్యాచరణలో మార్గదర్శకంగా దానిని పనిచేయనివ్వడం.

CWSA 29:266 *శ్రీ అరవిందులు*

నా ప్రేమ ఎల్లప్పుడు మీతో ఉంటుంది. మీరు దానినెందుకు అనుభూతి చెందలేక పోతున్నారంటే మీరు దానిని స్వీకరించలేక పోవటం వలన, మీ గ్రహణతాలోపం వలన. దానిని పెంపొందించుకోవాలి అందుకు మిమ్మల్ని మీరు తెరుచుకోవాలి. మిమ్మల్ని మీరు సమర్పించుకున్నపుడే అలా తెరుచుకోగలుగుతారు. ఖచ్చితంగా మీరు ఎంతో కొంత చైతన్యవంతంగా శక్తులను దివ్యప్రేమను పొందటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఈ పద్ధతి సరియైనది కాదు. మీరు లెక్కలు వేసుకోకుండా, తిరిగి ఏమీ ఆశించకుండా సమర్పణ చేస్తున్నప్పుడు మీరు స్వీకరించగల సామర్థ్యాన్ని పొందుతారు.

శ్రీమాతా! గ్రాహ్యత దేనిపై ఆధారపడి ఉంటుంది?

అది మొదట నిజాయితీపై. నిజంగా స్వీకరించాలనుకుంటున్నారా లేదా అనే విషయం పై అవును నిజాయితీ, విధేయత అనే రెండు ముఖ్యమయిన విషయాలని నేను విశ్వసిస్తాను.

అహంకారాన్ని మించి మిమ్మల్ని మూసివేసేది మరేదీ ఉండదు. మీతో మీరు సంతృప్తి పడిపోయినపుడు మీ లోపాలను అంగీకరించలేనటువంటి

అహంభావాన్ని కలిగి ఉన్నప్పుడు మీరు తప్పులు చేస్తారు. మీరు అసంపూర్తిగా, అపరిపూర్ణంగా ఉంటారు. మీ స్వభావంలో ఏదో యిలా బిగువుగా తయారవుతుంది. అది ఒప్పుకోదు. ఇదే మిమ్మల్ని స్వీకరించకుండా నివారిస్తుంది. మీరు ఎలా అయినా ప్రయత్నించి మీలోని ఎంత చిన్న అంశమయినా అంగీకరించేటట్లు చేయగలిగితే "అవును నేను పొరపాటు పడ్డాను. నేను అలా చేయకుండా ఉండవలసింది. నేనలా చేయకూడదు. నేనలా భావించకూడదు. అవును అది పొరపాటే," మీరిలా అంగీకరించ గలిగితే, మొదట నేనిపుడు చెప్పినట్లుగా మీకు చాలా బాధగా అనిపిస్తుంది. కానీ మీరు అంగీకరించేంతవరకూ గట్టిగా పట్టుకొని ఉన్నపుడు వెంటనే అది తెరుచుకుంటుంది. విచిత్రంగా తెరుచుకొని వెలుగు వరదలా ప్రవేశిస్తుంది. ఆ తరువాత మీరు చాలా ఆనందిస్తారు. ఎంత సంతోషపడతారంటే మిమ్మల్ని మీరే ప్రశ్నించుకుంటారు. "నేనెందుకు యింతకాలం మూర్ఖంగా వద్దనుకున్నాను?" అని.

CWM 14: 148, 6: 117

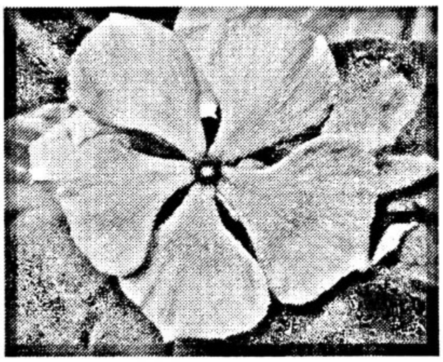
స్వీకరణ (గ్రాహ్యత)

దివ్య సంకల్పపు ఎరుక కలిగి దానికి సమర్పితం కావటం

(శ్రీమాత యిచ్చిన ఆధ్యాత్మిక సంకేతం)

శాస్త్రీయ నామం : గ్లాడియోలస్ గోర్టులానస్

పురోగతి



అంతరంగిక పురోగతిలో మొదటి నియమం ప్రకృతిలోని ఏదైనా భాగంలో అనుచిత చర్య జరిగిన లేదా జరుగుతున్నా, అనుచిత కదలిక - అనుచిత ఆలోచన, అనుచిత భావన, అనుచిత సంభాషణ, అనుచిత చర్య. ఇక్కడ అనుచితం అనగా సత్యం నుండి, ఉన్నత చైతన్యం మరియు ఉన్నత వ్యక్తిత్వం నుండి, దైవమార్గం నుండి మరలించేదానిని గుర్తించడం. ఒకసారి దీనిని గుర్తించినట్లయితే దానికి వ్యాఖ్యానంతో పని లేదు లేదా వాదించ నవసరం లేదు. దివ్యప్రకాశం, దివ్యానుగ్రహం అవతరించుటకు

వాస్తవ చైతన్యం వైపు సరైన పయనం కొరకు ప్రత్యామ్నాయంగా మారుటకు అది దైవానికి అర్పించబడుతుంది.

CWSA 29:131 *శ్రీ అరవిందులు*

సృష్టిలో దైవప్రభావ చిహ్నమే పురోగతి

భౌతిక జీవన ఉద్దేశ్యం పురోగతి. మీరు పురోగతిని ఆపివేస్తే మీరు మరణించుతారు. పురోగతి చెందకుండా మీరు గడిపే ప్రతిక్షణం మీ మరణానికి మరింత చేరువవుతుంది. మీరు సంతృప్తి చెందుతూ, ఇకపై అభిలషించకుండా ఉండే క్షణం నుండీ మీరు మరణించుట ప్రారంభిస్తారు. జీవితం ఒక ప్రయాణం, జీవితం ఒక ప్రయత్నం, అది భవిష్యత్తులోని ఈశ్వర ఆదేశాలు, జ్ఞానాన్ని అందుకునేందుకు ముందుకు సాగుతూనే ఉంటుంది. విశ్రాంతి కోరుకోవడం కంటే మరేది మరింత ప్రమాదకరం కాదు.

ప్రతి ఒక్కరికీ నేర్చుకోవడానికి, పురోగతి చెందటానికి ఎల్లప్పుడూ అవకాశం ఉంటుంది. ప్రతీ సందర్భంలో అనుభవ పాఠం నేర్చుకునేందుకు, పురోగతి సాధించేందుకు మనకు అవకాశం లభిస్తూనే ఉంటుంది.

పురోగతి: ప్రతీ క్షణం మార్గంలో పురోగమనం సాధించేందుకు మనకు ఉన్న అంతటినీ, అన్నింటినీ త్యజించుటకు సంసిద్ధుడై ఉండటమే.

వాస్తవమైన పురోగతి అంటే దైవ సామీప్యానికి చేరువ అవుతూ ఉండటమే.

CWM 15:75, 77

పురోగతి: మనము ఈ భూమిపై దీని కోసమే ఉన్నాము.

(శ్రీమాత తెలిపిన పుష్పం ఆధ్యాత్మిక ప్రాధాన్యత),

శాస్త్రీయ నామం : కాథారాంథస్ రోస్యూస్

ధైర్యం



ఏ విధమైన రూపంలోనూ భయం లేకపోవడమే ధైర్యం.

CWM 10:282

భయం ఒక విధమైన మాలిన్యం, అతి పెద్ద భయంకరమైన మాలిన్యాలలో ఒకటి. భూమి పై దైవకార్యాన్ని విధ్వంసం చేయుటకు ప్రయత్నించే అదైవిక

శక్తుల నుండి నేరుగా వచ్చేవాటిలో ఒకటి. యోగాన్ని యథార్థంగా చేయాలనుకునేవారు, పూర్తి శక్తితో, పూర్తి చితశుద్ధితో పూర్తిగా వారి సామర్థ్యమంతటిని ఉపయోగించి సహనశీలతతో ఛాయామాత్రంగానైనా ఉన్న భయాన్ని తొలగించుకోవడమే ప్రధాన కర్తవ్యం. ఆ మార్గంలో పయనించేందుకు ప్రతీ ఒక్కరూ ధైర్యంగా ఉండాలి. అటువంటి స్వల్పమైన, అతి చిన్నదైన, దుర్బలమైన, నీచమైన కుచించుకుపోయేలా చేసే భయాన్ని ఎప్పటికీ దరిచేర్చరాదు.

ప్రబలమైన ధైర్యం, సంపూర్ణమైన చిత్తశుద్ధి, చిత్తశుద్ధితో కూడిన సమర్పణ కావాలి. అట్లాంటి వారు దానితో లెక్కలు కట్టరులేదా బేరసారాలు జరుపరు. మళ్ళీ తీసుకోవాలనే భావనతో ఏదీ ఇవ్వరు. రక్షించబడతామనే ఆలోచతో విశ్వసించరు. రుజువులు కోరుకునే విశ్వాసంతో ఉండరు - ఇదే మార్గంలో, ప్రయాణించేందుకు ఆవశ్యకమైనది, ఇది మాత్రమే మీకు అన్ని విపత్తులనుండి వాస్తవంగా రక్షణ కల్పిస్తుంది.

సంపూర్ణ ధైర్యం : ఏ రంగమైనా, ఏ ప్రమాదమైనా, ధోరణి మాత్రం అలాగే శాంతంగా, ధీమాగా ఉంటుంది.

CWM 10 : 282; 8:260-61; 14:169-70; 8:40-41, 12:7

శాస్త్రీయ నామం : క్యాలోట్రోపిస్ గైగాంటియా

మంచితనం



కొంతమంది మనుషులు ఇలా అనడం తరచు వింటుంటాను - “నేను మంచిగా ఉండడం మొదలు పెట్టిన దగ్గరి నుండి అందరూ నాకు చెడ్డవారిగా కనపడుతున్నారు.” కాని ఆ అనుభవం నుండి మీరు నేర్చుకోవలసిన పాఠం సరిగ్గా అదే. మనసులో ఏదో ఉద్దేశం పెట్టుకుని మంచిగా ఉండాలని ప్రయత్నించ కూడదు. అవతలివారు మనతో మంచిగా ఉంటారని ఆశిస్తూ మనం మంచిగా ఉండకూడదు. కేవలం మంచిగా ఉండడం కోసమని మంచిగా ఉండడానికి ప్రయత్నించాలి.

ప్రతీ సందర్భంలోనూ ఇదే పాఠం వర్తిస్తుంది. మనం చేసే పనిని వీలైనంత మంచిగా, నాణ్యవంతంగా, ఏ ఫలితమూ ఆశించకుండా, ఫలాపేక్ష లేకుండా

చెయ్యాలి. చేసిన మంచిపనికి ప్రతిఫలం ఆశించే ఉద్దేశం ఉంటే మంచిగా ఉంటే జీవితం సాఫీగా అయిపోతుందనే ఉద్దేశంతో మంచిగా ఉంటే - దాని వల్ల చేసిన మంచి పనిలోని విలువ ఎగిరిపోతుంది.

మంచితనం మీద ఉన్న ప్రేమ కొద్దీ మంచిగా ఉండాలి. న్యాయం మీద ఉన్న ప్రేమకొద్దీ న్యాయబద్ధంగా ఉండాలి. నిర్మలత్వం మీద ఉన్న ప్రేమకొద్దీ నిర్మలంగా ఉండాలి నిరాసక్తత మీద ఉన్న ప్రేమ కొద్దీ నిరాసక్తంగా ఉండాలి. అలా జీవించ గలిగితే చాలా వేగంగా పురోగమిస్తారు.

నోట్లోని మిఠాయి కన్నా చేసిన మంచిపని హృదయానికి మరింత మధురమైనది. ఏదో ఒక మంచిపని చెయ్యకుండా గడపిన రోజు సారంలేని రోజు అవుతుంది.

హృదయాన్ని మంచితనంతో, సద్భావనతో సదా పూరితం చేసుకుని, నిశ్చల సద్భావనతో, వినమ్రంగా ఉండేది, అట్టహాసం లేనిది, ఏదో విధంగా ఉపయోగపడాలని సదా సిద్ధంగా ఉండేది. (శ్రీమాత ఇచ్చిన ఒక పూవుయొక్క ఆధ్యాత్మిక సంకేతం)

చిత్తంతో, సమత్వంతో దాన్ని అందరి మీద ప్రసరింప జేయాలి.

స్పష్టమైన, సమగ్రమైన దృష్టి కలిగి, ఏ వ్యక్తిగత ప్రతిస్పందనలు లేనిదై, అలుపెరుగని సేవాతత్పరతే భూమి మీద భగవంతుణ్ణి ప్రేమించి, సేవించడానికి అతి శ్రేష్ఠమైన మార్గము.

CWM 3:264-65; 15:225; 14:186-87 శ్రీమాత

శాస్త్రీయ నామం : రొసేడా ఓడోరాతా

దయాగుణం



"ఔన్నత్యం, దయాగుణం అంతరాత్మ యొక్క పరంధామం. అవి లేని పక్షంలో మనం చూసేది బురదలోని పురుగును."

- శ్రీఅరొబిందో (సూక్తులు, సుభాషితాలు)

- శ్రీమాత వివరణ

"ఔన్నత్యం అంటే వ్యక్తిగత స్వలాభాపేక్షని త్రోసిపుచ్చడం. దయాగుణం అంటే ఇతరుల సంతృప్తిలో మన సంతృప్తిని వెతుక్కోవడం."

ప్రశ్న: శ్రీ అరొబిందో మహాలక్ష్మి గురించి ఇలా అంటారు... "దారిద్ర్యపు ఛాయ కలిగినది అంతా... ఆమె రాకని త్రోసిపుచ్చుతుంది."

జ : అవును. దరిద్రమైనది, దయారహితమైనది, ఆర్తిలేనిది, వైశాల్యం లేనిది, అంతరిక సంపత్తి లేనిది, శుష్కమైనది, జడమైనది, సంకుచితమైనది మహాలక్ష్మి రాకను నివారిస్తుంది. ఇది కేవలం ధనానికి సంబంధించిన విషయం కాదు సుమా! మహాలక్ష్మి దృక్పథంలో బాగా ధనికుడైనవాడు పరమ దరిద్రుడు అయ్యుండొచ్చు! అలాగే హృదయంలో దయాగుణం మెండుగా గల పేదవాడు గొప్ప ఐశ్వర్యవంతుడై ఉండొచ్చు...

దరిద్రుడు అంటే ఏ సుగుణాలు లేనివాడు, శక్తిసామర్థ్యాలు లేనివాడు, దయా గుణాలు లేనివాడు అన్న మాట. సంతోషం అంటే ఏంటో తెలియక దీనంగా బతికేవాడు. దయలేనప్పుడు సంతోషం కూడా ఉండదు. ముందు వెనుక చూచుకోకుండా మనస్ఫూర్తిగా ఇచ్చే గుణం ఉన్నవాళ్ళు ఎప్పుడూ సంతోషంగా ఉంటారు. వాళ్ళ అవసరాలు తప్ప మరొకటి తెలియని కుటిల స్వభావులు అన్నిటినీ వాళ్ళ వైపు లాక్కోవాలని ప్రయత్నించేవాళ్లు, ప్రపంచాన్ని జీవితాన్ని తమ ప్రత్యేక కోణం నుండి మాత్రమే చూచేవాళ్లు - - వీళ్ళకి సంతోషం అనేది ఉండదు. కాని ముం దు వెనుక చూచుకోకుండా, మనస్ఫూర్తిగా, దయతో తమని తాము సమర్పించు కునేవాళ్లకి శోకం అంటే ఏమిటో తెలియదు. తీసుకోవాలని అనుకునేవాడికి సంతోషం ఉండదు, ఇచ్చే గుణం కలవాడికి ఆ సమస్యే ఉండదు.

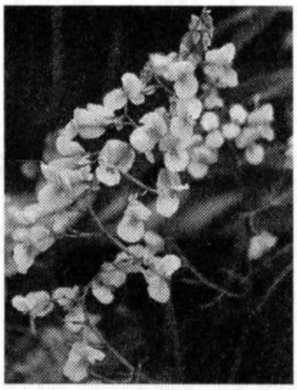
నైతికమైన దయాగుణం గురించి చెప్తాను. తోటివాడు ఏదైనా విజయం సాధిస్తే మనం కూడా సంతోషించడం అందుకు ఉదాహరణ. ధైర్యంతో, నిస్వార్థంతో, త్యాగభావంతో చేసే పనిలో గొప్ప సౌందర్యం ఉంటుంది. అది ఆనందాన్నిస్తుంది. అవతలివారి ఔన్నత్యాన్ని, ఆధిక్యతను గుర్తించడమే నైతిక దయాగుణం అని చెప్పుకోవచ్చు.

దయ

బేరసారాలు లేకుండా తనని తాను సమర్పించుకుంటుంది.

శాస్త్రీయ నామం : ఇంపాటియన్ బల్సామినా

సమచిత్తత



సమానత అంటే మనసు, ప్రాణికాలు నిశ్శబ్దంగా, నిశ్చలంగా వుండటం. జరిగిన విషయాల చేత, నీకు చెప్పిన విషయాలచేత, లేదా నీకు సంభవించిన వాటి చేత ప్రభావితం కాకుండా, కలత చెందకుండా వాటి వంక వేరుగా చూడటం, వ్యక్తిగత అనుభూతులు సృష్టించే విరూపాల నుండి స్వేచ్ఛగా వుండటం, వాటి వెనుక వున్న దానిని అర్థం చేసుకోవటం, అవి ఎందుకు జరిగాయి. వాటినుండి నేర్చుకోవలసినది ఏమిటి? వాటికి వ్యతిరేకంగా మనలో వున్నదేంటి? వాటిద్వారా ఎటువంటి ఆంతరిక లాభము, పురోగతి జరుగుతుంది అన్నది అవగాహన చేసికోవటం సమానతకు అర్థం. ప్రాణిక చలనాల మీద స్వీయాధిపత్యం పొందాలి - కోపము, సున్నితత్వము, గర్వము, కోరిక, అలాంటి తక్కినవి ఇవి మన భావోద్వేగ అస్తిత్వాన్ని తమ స్వాధీనం చేసుకోకుండా, ఆంతరిక శాంతిని కలత పెట్టకుండా చూడాలి. ఈ విషయాలను, ఆవేశంతో, ఒత్తిడికి లోనై మాట్లాడకుండా, చేయకుండా ఎప్పటికీ ఒక ఆత్మ నిశ్శబ్దంతో ఆంతరిక నిశ్చలత నుండి మాట్లాడటం, పనిచేయడం సమానత. ఈ సమానతను ఎంత పరిమాణంలోనైనా కలిగి వుండటం కూడ అంత సులభం కాదు. కానీ దీనిని ఆంతరిక స్థితికి, బాహ్యచలనాలకు ఆధారంగా చేసుకోవటానికి ఎప్పటికీ ప్రయత్నిస్తూ వుండాలి.

సమానతకు ఇంకో అర్థం కూడా వుంది. మనుష్యుల స్వభావాల పట్ల చర్యల పట్ల భావనలను, న్యాయ విచారణను, మొత్తం మానసిక పక్షపాతాన్ని మనసు నుండి తోసివేసి వాటి గురించిన సత్యాన్ని చూడడానికి సహాయం చేస్తుంది. వ్యక్తిగత భావం యెప్పటికీ విరూపం చేస్తూ వ్యక్తిని కేవలం అతడి చర్యలలో మాత్రమే చూచేటట్లు చేస్తుంది. చర్యలను మాత్రమే కాదు, వాటి వెనుకనున్న విషయాలను, తరచుగా అక్కడ లేనివి చూస్తాము. దాని ఫలితంగా తొలగించవలసిన విషయాలైన తప్పుగా అర్థం చేసుకోవడం, తప్పుగా నిర్ణయించడాలు అక్కడ వుంటాయి, అల్ప పర్యవసానాలు విస్తృత భాగాలను ఆరోపిస్తాయి. ఈ కారణంగా ఇటువంటి జీవనవిధానంలో వ్యక్తిగత అనుభూతి, సున్నితత్వం మానవస్వభావంలోని ఒక స్థిరమైన భాగంగా, స్వీయరక్షణకు

అవసరమైనవిగా కనిపిస్తాయి. అయినప్పటికీ అక్కడ కూడా మనుష్యుల పట్ల, విషయాలపట్ల, ఒక విస్తృత సమాన దృక్పథం అన్నది రక్షణకు ఇంకా ఉత్తమమైన చలనం. దానిని అధిగమించడానికి సాధకుడు ఆత్మ నిశ్శబ్ద శక్తిలో జీవించడం అతడి పురోగమనానికి అవసరం.

సమానత అంటే తాజా అజ్ఞానము కాదు. లేక అంధత్వము కాదు. అది దృష్టిలో ఒక అస్పష్టతను, అన్ని రంగులలో ఒక కళంకాన్ని కోరుకోదు, ఆవశ్యకంగా ప్రవేశపెట్టదు. అక్కడ భేదముంటుంది. ప్రకటనలో వైవిధ్యము ఉంటుంది. ఈవైవిధ్యాన్ని మనం ప్రశంసించాలి. ఎందుకంటే మన నేత్రం ఒక పాక్షికమైన తప్పు ప్రేమ, ద్వేషం, ప్రశంస, జాలి, అనిష్టత, ఆకర్షణ, వికర్షణలతో అస్పష్టమైనప్పటికన్నా, ఇంకా ఎక్కువ యుక్తంగా సమానతలో ఉన్నప్పుడు చేయగలుగుతాము. ఈ వైవిధ్యతకు వెనుక దాని అంతరంలో నివసించే పూర్ణతను, నిశ్చలతను ఎప్పుడూ చూడాలి. అనుభూతించాలి. కనీసం తెలుసుకొని వుండాలి. ఒకవేళ ఇది మన నుండి దాగి వున్నా, మన మానవ పరిమాణాలకు సమత్వంతో పరిపూర్ణంగా లేదా అపరిణితంగా, పూర్తి కాకుండా కనిపించినా, లేదా చెడు, అసత్యాలు కనిపించినా వివేచనాత్మక ప్రయోజనం మీద ప్రత్యేక అభివ్యక్త దివ్యావశ్యకతల మీద విశ్వాసముంచాలి.

CWSA 29:130-31; 23:224-25 - *శ్రీ అరవిందులు*

సమచిత్తత

మార్పుకు లోనుగాని శాంతి, స్థిరత (మదర్ తెలిపిన ఆధ్యాత్మిక విశిష్టత)

శాస్త్రీయ నామం: బెగోనియా

శాంతి



అస్తిత్వంలో దైవ ఉనికి ఉందనటానికి ప్రథమ సంకేతం వ్యక్తిలోని శాంతి.

*

నీ అస్తిత్వ లోతులలో హృదయ లోతుల్లో, అక్కడ ఎప్పటికీ నిండైన ప్రేమ, జ్ఞానములతో ప్రకాశమానంగా, శాంతితో ఉన్న దివ్య సన్నిధి ఉంది.

అది అక్కడ ఉంది కాబట్టి నువ్వు దానితో సంయోగం చెందవచ్చు. అది నిన్ను దేదీప్యమానంగ ప్రకాశించే ఒక చైతన్యంలోకి పరివర్తన చెందిస్తుంది.

నీవు నేను కలిసి నీ అస్తిత్వ ఉపరితలంలోని సమస్త బాహ్య శబ్దాన్ని నిశ్శబ్దం చేయడానికి ప్రయత్నించాలి. తత్ఫలితంగా ఆ నిశ్శబ్దంలో, శాంతిలో నీవు ఆంతరిక వైభవంతో సంయోగం చెందుతావు.

ఆ రోజు నీ నూతన జన్మదినమవుతుంది.

*

ప్రశ్న : అమ్మా,నన్ను ఇంకా ప్రశాంతంగా ఉండేటట్లు చేయండి.

నీకు అలజడిగా ఉన్నప్పుడల్లా బాహ్య శబ్దం లేకుండా నీలో నీవు మాట్లాడుకోవడము, అదే సమయంలో నన్ను తలచుకోవడము పునరావృతం చేస్తూ ఉండాలి.

ఓ నా హృదయమా! "శాంతి శాంతి" అంటూ ఫలితంతో సంతృప్తి చెందే వరకూ నిలకడగా చేయాలి.

*

.. కొద్ది నిముషాలు నిశ్శబ్దాన్ని పాటించడము ఎప్పటికీ మంచిది. కనీసం రోజులో రెండు మార్లు అలా చేయాలి. కానీ అది నిజమైన నిశ్శబ్దం కావడం తప్ప మాట్లాడడం నుండి విముఖత చూపించడం కాకూడదు.

*

జబ్బుకి గొప్ప ఔషధము శాంతి, నిశ్చలతలు.

మన కణాలలోకి శాంతిని తీసుకురాగలిగినపుడు మన జబ్బు నయమవుతుంది.

CWSA 12:114; 17:365-66; 16:150; 3:196; 15:151 - శ్రీ మాత

శాంతి అనేది ఒక ప్రశాంత కెరటరహిత మహదానందానికి సమానమైన సునిశ్చిత మొత్తంలోకిచేర్చబడిన ఒక నిశ్శబ్ద గాఢత.

*

ఒక నిర్దిష్ట అర్థంలో ఈ జడత, శ్రమ, తమస్సులకు కాంతి, అంధకారాల ప్రతిరూపాలు - ఉన్నత తత్వం శాంతిలో విశ్రాంతిని కనుగొంటుంది. నిమ్న

తత్వం శక్తికి విశ్రాంతినివ్వడంలో తిరిగి అధోచేతనకు, తమస్సుకు చేరుకోవడంలో శాంతిని పొందాలనుకొంటుంది.

*

ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక చైతన్యానికి చెందిన శాంతి, శక్తి, కాంతి, ఆనందాలు అన్నీ ఊర్ధ్వంలో ముసుగుతో ఉంటాయి. అది దిగి రావడానికి ఊర్ధ్వం వైపుగా ఒక ఉన్మీలనం అవసరం - క్రిందికి దిగివచ్చే ప్రభావానికి ఉత్తమ స్థితి మనసు నిశ్చలత, ఏకీకృతమైన ఒక నిర్దిష్ట విస్తార ఉదాసీనత.

CWSA 29:137; 30:477, 482 - *శ్రీ అరవిందులు*

శాంతి

శాంతి సదా, ప్రతి స్థితి యందు నీవు కోరుదానినే (నేను) కోరటమొక్కటే అచంలచలమైన శాంతిని భోగించుటకు యేకైక మార్గం (మదర్ తెలిపిన ఆధ్యాత్మిక విశిష్టత)

శాస్త్రీయ నామం : కుర్క్యుమా డెడో ఆరియా

ఐదు మానసిక పరిపూర్ణతలు

(నిజాయితీ, విశ్వాసం, భక్తి, ఆకాంక్ష, సమర్పణ)

(తెల్లని చంపక పుష్పాన్ని చూపుతూ, రేకులను లెక్కించుతూ) ఒకటి, రెండు, మూడు, నాలుగు, ఐదు మానసిక పరిపూర్ణతలు అన్నారు. ఐదు మానసిక పరిపూర్ణతలుయేవి? ఎందుకంటే అవి మారవచ్చు. వాస్తవంగా నా రహస్యాలను చెప్పాలంటే, దానినెవరికయినా యిచ్చిన ప్రతిసారి, ఒకే రకమైన పరిపూర్ణతలు గావు. అది మనుషుల అవసరాల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఒకే వ్యక్తికి యిచ్చినప్పటికీ భిన్న సమయాలలో భిన్నమయిన మానసిక పరిపూర్ణతలనివ్వవచ్చు, కాబట్టి అది నిర్దిష్టంగా ఒకేలా ఉండదు. కాని మొదటిసారి ఈ పూవుకు 'మానసిక పరిపూర్ణత' అని పేరునిచ్చినప్పుడు ఆ పరిపూర్ణతలను వ్రాసి పెట్టుకున్నారు. కాని నాకు సంబంధించినంత వరకు దానర్థం చాలా అస్థిరమైనది - పరిస్థితుల మీద, అవసరాల మీద ఆధారపడి ఉంటుందని చెప్పాను గదా...

విషయం యేదైనా గాని అసలు సంగతేమిటంటే, ఎన్ని రకాలుగా కలిపి అన్నీ చెప్పినప్పటికీ, చివరికి యిచ్చినప్పటికీ వాటన్నింటిలో మొట్టమొదటిది నిజాయితీ, ఎందుకంటే నిజాయితీ లేకుంటే, తాను అర అడుగు కూడా ముందుకెళ్ళలేడు. కాబట్టి అదెప్పుడూ మొదటిగా ఉంటుంది.

కాని మీరు కావాలనుకుంటే దానిని 'పారదర్శకత' అనో మరొక పదంతోనో తర్జుమా జేసుకోవడం సాధ్యమే.

ఇహ రెండవది, ముందుకు వెళ్ళాలనుకుంటే ఆవశ్యకమయింది. తప్పని సరి అయినది విశ్వాసం. లేక మరొకమాట, అది బహు పరిమితంగా కన్పించినప్పటికీ నాకదెంతో ప్రధానమయింది. ఎందుకంటే (ఇది అనుభవానికి చెందిన ప్రశ్న) దివ్యత్వం పట్ల పూర్తి నమ్మకంతో ఉండకపోతే ఎంతో సులభంగా మీకు విశ్వాముస్నదన్న భావంతోనే ఉండిపోతారు. అయినప్పటికీ దివ్యశక్తిలో, దివ్య సహృదయతలో నమ్మకాన్ని, లేక దైవానికి మీపై ఉండే దృఢ నమ్మకాన్ని పోగొట్టుకుంటారు. కాబట్టి, దివ్య అనుగ్రహానికి సమగ్ర, సంపూర్ణ విశ్వాసాన్ని జోడించకపోతే కష్టాలుంటాయి. కాబట్టి రెండూ అవసరం.

ఈ వరుసలో ఇప్పుడు భక్తినుంచాము. అవును, అంతా భక్తిమయమవడం, ఎంతో బాగుటుంది, కాని దీనిని వెన్నంటి యితర విషయాలెన్నో ఉండకపోతే, అది గూడా పలు తప్పులను చేయవచ్చు. అది గూడా పలు కష్టాల నెదుర్కోవచ్చు.

మీకు భక్తి ఉన్నది, అహంభావాన్నీ ఉంచుకున్నారు. అప్పుడు మీ భక్తిలో నుండి భయంకరమైన అహంభావిక విషయాలు అన్నిరకాలవీ బయటపడ్తాయి. చెప్తున్నదేమంటే మీ గురించే ఆలోచిస్తారు, యితరుల గురించి కాదు, ప్రపంచాన్ని గురించి కాదు, పని గురించి కాదు, చేయవలసినదేదో దాన్ని గురించీ గాదు - మీ భక్తి గురించే మీరాలోచిస్తారు.

కాని నిరంతరం భక్తితో పాటుండవలసిన మరొక చలనమున్నదక్కడ. అన్నింటికీ దైవం ఉన్నాడన్న కృతజ్ఞతా భావం; ఆ అద్భుతమయిన కృతజ్ఞతా సూచిక స్మరణ యొక్క అనుభూతి. దైవం ఉన్నాడన్న వాస్తవం పట్ల, విశ్వంలో దివ్యమైనదేదో ఉన్నదని, కేవలం మనం చూచే రాక్షసత్వమే గాదని, అక్కడ దైవత్వమున్నదనే, దైవమున్నాడనే - భావన మిమ్మల్ని ఉదాత్తమైన ఆనందంతో నింపుతుంది. ప్రతిసారి ప్రత్యక్షంగా గాని, పరోక్షంగా గాని దివ్య ఉనికి యొక్క

ఈ ఉదాత్తమైన సత్యంతో మీరే కొంచెం సంపర్కంలోకి వచ్చినా, ప్రతిసారి హృదయమెంతో గాఢమయిన, ఎంతో అద్భుతమయిన ఆనందంతో, విషయాలన్నీ అమిత ఉల్లాసభరితంగా రుచించుతుండడం వలన అటువంటి ఓ కృతజ్ఞతతో నిండిపోతుంది.

కాబట్టి కృతజ్ఞత లేని భక్తి ఎంతో అపరిపూర్ణమయినదని గ్రహించాను. భక్తితో పాటు కృతజ్ఞత కూడా రావాలి.

పరిపూర్ణతలలో ధైర్యం ఒకటని మనమొకసారి మాట్లాడుకున్నట్లు గుర్తు. జాబితాలో ఒకసారి వ్రాసినట్లు గుర్తు. కాని ఈ ధైర్యమంటే అర్థం ఉత్తమోత్తమ సాహసం పట్ల అభిరుచి ఉండడం. ఉత్తమోత్తమ సాహసం పట్ల ఈ అభిరుచి ఉండడమనేది ఆకాంక్ష - మిమ్మల్నేది పూర్తిగా ఆక్రమించుకుంటుందో, ఎటువంటి గణన చేయకుండా, ఎటువంటి మినహాయింపు లేకుండా, విరమించకుండా, దైవాన్ని కనిపెట్టే గొప్ప సాహసానికి, దైవాన్ని కలుసుకునే గొప్ప సాహసానికి, దివ్య సాక్షాత్కారమనే మరింత గొప్ప సాహసానికి నడిపే ఆకాంక్ష. వెనుకకు చూడకుండా "జరుగబోతున్నదేమిటని ఒక్క నిమిషమైనా అడుగకుండా ఆ సాహసంలోనికి మిమ్మల్ని మీరే నెట్టివేసుకోండి. ఎందుకంటే జరుగబోతున్నదేమిటని మీరడిగితే ఎప్పటికీ ఆరంభింపరు. అక్కడే ఆగిపోయి, ఉన్నచోటే వ్రేళ్ళూనుకుని, ఎప్పుడూ ఏదో పోగొట్టుకుంటామన్న మీ సమతుల్యతను కోల్పతామన్న భయంతో ఉండిపోతారు.

అందువల్ల ధైర్యాన్ని గురించి మాట్లాడను. కాని నిజానికది ఆకాంక్ష. అవి రెండూ కలిసే ఉంటాయి. నిజమయిన ఆకాంక్ష ఏదో ధైర్యంతో నిండి ఉంటుంది.

ఇప్పుడిక సమర్పణ. ఆంగ్లంలోని ఈ 'సమర్పణ' పదానికి ఖచ్చితంగా అదే అర్థానిచ్చే ఫ్రెంచి పదం లేదు. కాని, శ్రీ అరవిందులు చెప్పారు. మనమిది చదివినట్లున్నాము. - యోగం చేయడంలో మొట్టమొదటి, తప్పనిసరిగా ఉండవలసిన స్థితి సమర్పణ అని. కాబట్టి, వారేమి చెప్పారో అది మనం అనుసరించితే, అవసరమయిన లక్షణాలలో ఉండవలసినది యిదొక్కటే గాని, ఇది యోగం ఆరంభించడానికి ఆవశ్యకమయిన ప్రథమ వైఖరి అని తెలుస్తుంది. తాను సంపూర్ణంగా సమర్పించుకోవాలని నిర్ణయించుకోకపోతే యోగాన్ని ఆరంభింపలేరు.



మానసిక పరిపూర్ణత

అక్కడున్నది ఒకే ఒక పరిపూర్ణత గాదు, ఐదు. అవి నిజాయితీ, విశ్వాసం, భక్తి, ఆకాంక్ష, సమర్పణలు (అమ్మచే యివ్వబడిన ఆధ్యాత్మిక విశిష్టత, వివరణ)

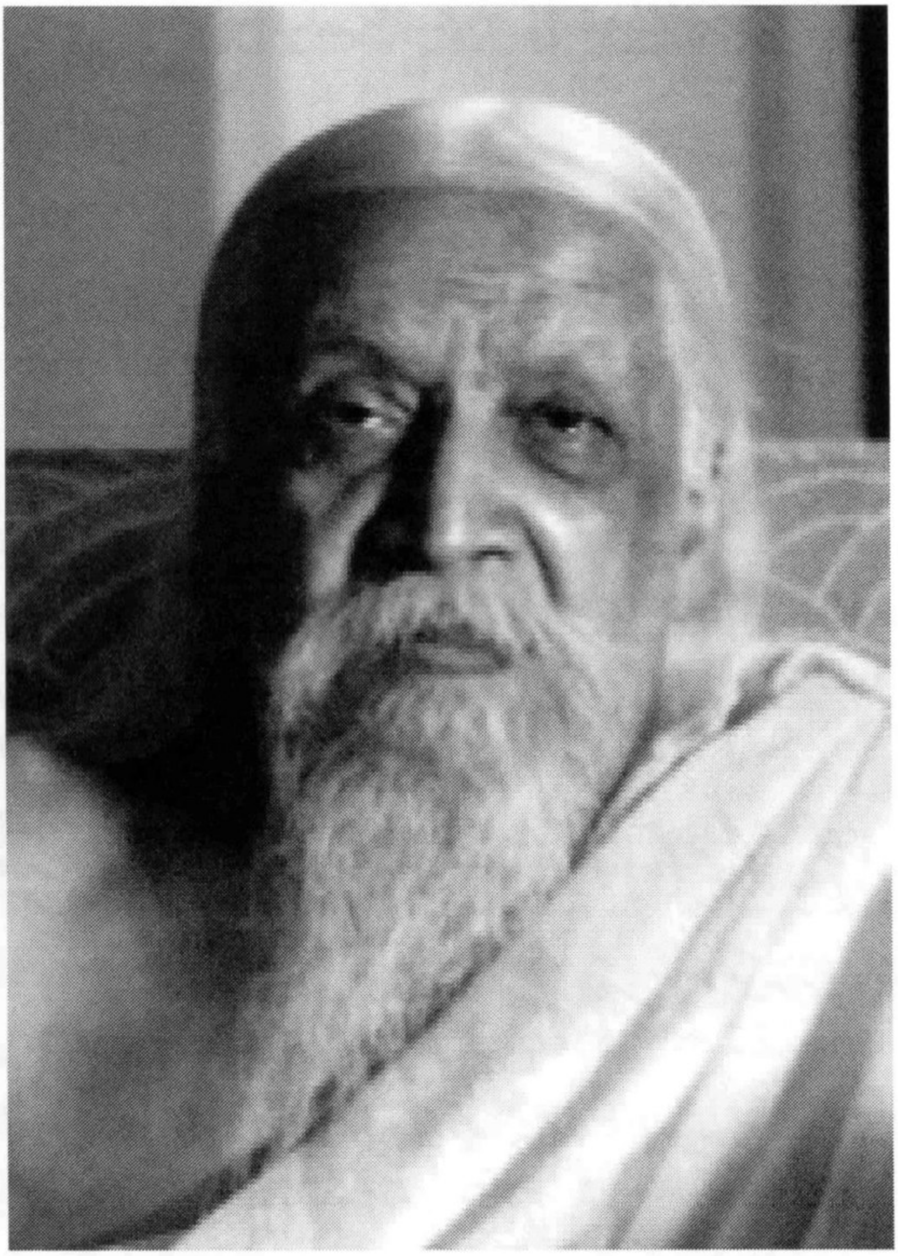
శాస్త్రీయ నామం : ప్లూమేరియా రుబ్రా

కాని ఈ సమర్పణ సంపూర్ణంగా ఉండడానికి ఈ లక్షణాలన్నీ అవసరము, మరొకటి జోడిస్తాను - ఎందుకంటే మనకింత వరకు ఉన్నది నాలుగు మాత్రమే - సహిష్ణుత, తట్టుకుని ఉండడాన్ని జోడిస్తాను. అది చాలా కష్టం గనుక, నిరుత్సాహపడి విడిచిపెట్టకుండా కష్టాలనెదుర్కొనే సామర్థ్యం లేకపోతే, అశక్తుడవైతే... దెబ్బలు తింటూ కూడా, యెవరో అన్నట్లు వాటిని కప్పిపుచ్చుకొంటూ - నీలోని లోపాల కారణంగా దెబ్బలు తిన్నప్పుడు, వాటిని జేబులో వేసుకొంటే - నీవెంతో దూరం పోలేవు. నీకలవాటైన అల్ప జీవితానికి సంబంధించిన దృష్టిని కోల్పోయే మొదటి మలుపులోనే, క్రుంగుబాటుకు లోనై నీ ఆట ముగిస్తావు. జీవితం పట్ల మీకెక్కడ సరైన దృష్టి ఉండదో ఆ మొదటి మలుపులో నిరుత్సాహపడి ఆట వదిలేస్తారు.

దీనినెలా చెప్పాలి? మనకు బాగా తెలిసిన రూపంలో దీన్ని ఇంకా 'తదేక దీక్ష' లేక 'పట్టుదల' అంటాము. అవసరమయితే అదే విషయాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ వేయిసార్లయినా ఆరంభించాలని నిర్ధారించుకోగలిగినది అని తప్ప.

CWM 8: 36-41

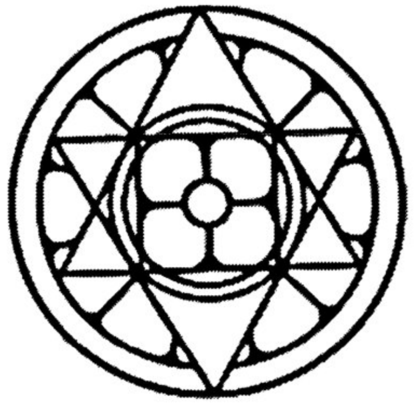
- శ్రీ మాత



అస్తిత్వంలో నిరంతరంగా జ్వలిస్తుండే అగ్నిలాంటి ఆకాంక్ష... నీలో ఏదైనా కోర్కె చెలరేగినా, దేనిపైనైనా మక్కువ ఏర్పడినా, దేనియందైనా ఆకర్షణ కలిగినా, దానిని ఈ అగ్నిలోనికి విసరివెయ్యి. పట్టువిడువకుండా దీనిని కొనసాగిస్తే నీ సాధారణ చేతనలో, యథార్థమైన చేతనలో, క్షణిక కాంతిని దర్శించగలవు. ఆరంభంలో కోరికలన్నింటి మక్కువలన్నింటి ఆకర్షణలన్నింటి యిష్టాలన్నింటి కోలాహలం వెనుక అది కొడిగట్టిన దీపం వెలుగుగా ఉండవచ్చు. కాని నీవు వీటన్నింటి వెనుకకు వెళ్ళాలి. స్థిరంగా, ప్రశాంతంగా, దాదాపు నిశ్చలనీరవంగా ఉండే ఆ యథార్థ చేతనను కనుగొనాలి.

CWM 4:12 — *ది మదర్*

శ్రీ అరొబిందో అంతర్జాతీయ విద్యాకేంద్రం సంకేతం



The effective manifestation of Ishwara and Ishwari in union.

ఈశ్వర, ఈశ్వరి ఒకటైనపుడు అది ప్రభావవంతమైన అభివ్యక్తి అవుతుంది.

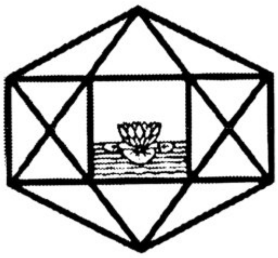
శ్రీ అరొబిందో అంతర్జాతీయ విద్యాకేంద్రపు సంకేత విశిష్టత.

ప్రపంచమంతట్నించీ విద్యార్థులను చేర్చుకొనే ఒక అంతర్జాతీయ విశ్వవిద్యాలయ కేంద్రాన్ని పాండిచెరీలో స్థాపించడం, తన కార్యపు పురోభివృద్ధిగా శ్రీ అరవిందులు భావించిన, ఆధునిక రూపాల్లో ఒకటి.

తన కార్యం నిర్నిరోధ ఔద్ధత్యంతో కొనసాగుతుందనే వాస్తవికతకు ఘనిష్ఠరూపమివ్వడానికి ఆత్యంతికంగా తగిన జ్ఞాపకచిహ్నంగా ఇది పరిగణించబడింది.

CWM 12:111 — *ది మదర్*

శ్రీ అరొబిందో సొసైటీ సంకేతం



సొసైటీ ప్రగాఢ అకాంక్షకు ప్రతీకగా, మదర్ ఈ సంకేతాన్ని సృష్టించారు. ఒక వజ్రంలోనే ఒకదానినొకటి ఖండిచుకొను రెండు త్రిభుజాల శ్రీ అరవిందుల సంకేతమిది. క్రిందికి దిగి వస్తున్న త్రిభుజం సత్-చిత్-ఆనందాలకు ప్రతీక.

ఆరోహిస్తున్న త్రిభుజం, ప్రాణం, వెలుగు, ప్రేమల రూపంలో పదార్థం నుండి ఆకాంక్షతో వెలువడుతున్న సమాధానానికి ప్రతీక. రెండింటి సంధి స్థలంలో కేంద్రీయ చతురస్రం - పురుషోత్తముని అవతార పరిపూర్ణ అభివ్యక్తి - కమలం - ఉన్నది. చతురస్రంలోని జలం, నానాత్వానికి, సృష్టికి ప్రతీక.

శ్రీ అరవిందుల శిష్యులలో అత్యంత ప్రముఖులైన నళినీ దాను 'వజ్రం ఆకారాన్ని' గురించి అడిగినపుడు వారు వజ్రం విశిష్టతను గురించి వివరంచారు. శ్రీ అరవిందులు చెప్పిన దాన్ని బట్టి వజ్రం అత్యంత తీవ్రమైన మదర్ వెలుగు. భవిష్యత్తులో తప్పక జరిగి తీరవలసిన మానవజాతి రూపాంతరీకరణను సాధించే శ్రీ అరవిందుల, మదర్ వెలుగుకు గల శక్తిని సొసైటీ సంకేతం తెలియజేస్తోంది.



AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo



Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 60500
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in Ind**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001